

הידברות

עונג שבת

פרשת תצווה | גליון 339 | ט' אדר תשע"ח

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

הלפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לרפ"ש וכל הישועות שני בת יעל לרפ"ש לאה בת חנה | לרפ"ש מיכאל מאיר בן לאה לע"נ פונגדה בן טורי | לע"נ אברהם בן רחל

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת		ירושלים	
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	יציאת השבת
18:49	18:09	16:56	18:09
18:46	18:11	17:12	18:11
18:47	18:09	17:04	18:09
18:49	18:11	17:14	18:11

בחסות יקבי ירושלים

אלומות אור

מדוע מפרטת התורה את מראה בגדי הכהן הגדול? על גלימת מלכות של ציצית וכתר של תפילין

הרב זמיר כהן

בפרשת השבוע מצווה הקב"ה את משה רבנו: "וְעִשְׂתִּי בְּגָדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אֶחָיו, לְכַבֹּד וּלְתַפְאֶרֶת", ומיד מפרט: "וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂוּ...". והדבר דורש הסבר, מפני מה פירטה התורה כמה בגדים יהיו בגדי הכהן הגדול וכיצד בדיוק ייראו, ממה יהיו עשויים ובאילו צבעים, האם לא היה די בהיתת התורה מצווה לעשות בגדי פאר לכהן הגדול, והיו ישראל בעצמם בוחרים את צבעי ועיצובי הבגדים כרצונם?

אולם יסוד גדול הוא בתורת הקבלה, שטבע הטביע הקב"ה בבריאה, שכל פעולה גשמית משפיעה על הממד הרוחני של הבריאה. כך למשל אפילו בישול בשר וחלב, מבלי לאכול, יוצר נזק בממד הרוחני, כאילו שהאדם שבישל אותם יצר מגע בין שני חוטים שיוצרים מיד קצר חשמלי אדיר בבניין גורד שחקים (משום שהבשר שטבעו קשה וצבעו אדום - שורשו ב"גבורה", ואילו החלב שטבעו רך ומחייב וצבעו לבן - שורשו ב"חסד").

אחד מגדולי המקובלים, הרמ"ק, כותב בספרו "פרדס רימונים" (שער הגנונים, שער י פרק ב-ג) שבגדי הכהן הגדול, על כל פרטיהם וצבעיהם, היו עשויים במתכונת רוחנית, כך שכאשר היה הכהן הגדול פוסע במקדש בעבודת הקודש - אילו היינו בעלי מבט רוחני היינו רואים שמכל פרט בבגדי הפאר שעליו, ומכל צבע, בוקעים אורות עליונים שונים המאירים לכל עבר כאלומות אור שונות, המורידות אור עליון מלמעלה דרך הכהן הגדול לעולם כולו.

זוהי גם הסיבה לכך שבגדי הכהנים היו בצבע לבן בלבד, בהתאם לאופי עבודתם במקדש להוריד שפע חסד לעולם, וכאשר עבודתו הרוחנית של הכהן הגדול היתה משתנה לעבודה מיוחדת בעת שנכנס לקודש הקדשים אחת לשנה ביום הכיפורים - היה מחליף לפני כן את בגדי הזהב בבגדי לבן. וכלשון הרמ"ק: "הכהנים שהמשתכן מצד החסד, בגדיהם בגדי לבן. וזה עניין כהן גדול ביום הכיפורים שהיה מעביר זהבים (מסיר את בגדי הזהב הצבעוניים) ולובש לבנים (בגדים שכולם לבנים בלבד) מפני שעבודת היום בבגדי

לבן". ועוד ביאר שם שלכן, כאשר היו מתכפרים עוונותיהם של ישראל ביום הכפורים, היו רואים לשון של זהורית (צמר צבוע אדום בצורת לשון) שבמקדש משתנה בדרך ניסית מצבע אדום לצבע לבן, להורות שמידת הגבורה והדין התהפכה לחסד ורחמים על ישראל, בזכות הצום והתשובה.

בית המקדש חרב, ואין לנו כהן בעבודתו. אולם מהעיקרון שבבגדי הכהן הגדול, יש לנו ללמוד אודות מצוות אחרות הקיימות עד היום. כגון על מעט ממעלתם ופעולתם האדירה, של הטלית והתפילין. על התפילין להיות עשויים מעור - ולא מזהב, וגם לא בציפוי יהלומים. ומעור של בהמה טהורה המותרת באכילה דווקא, ורק בצבע שחור. מדוע? שכן רק כך פועל כלי אדיר זה לקבל אור אלוקי ממעל, להזרימו אל המוח ומחשבותיו, ואל הלב ורגשותיו. אדם שהניח תפילין בבוקר, מלבד עצם קיום מצוות ה', שזה העיקר, גם יציליו יותר בלימודיו ובעסקיו, משום שמוחו קיבל את מנת האור היומית שלו. וכשמכיעים אותו - ייקל עליו להתמודד ולהתגבר, משום שלבו קיבל אותו אור עליון, וכפי שפירטנו בהרחבה בצירוף מחקרים בספרנו "המהפך" (פרק "הילת האדם והתפילין", עמ' 268). וכאשר מתעטף בטלית ששמונה חוטים בראש כל פינה מארבע כנפותיה, מלבד עצם קיום מצוות הבורא יתברך, גם מרוויח הוא שמירה והגנה מעל הטבע, בסוד השמונה. ואם יש לו ילדים, גם ילדיו שמורים בעת חציית הכביש ובכל מקום בשמירה על-טבעית בזכות הציצית שלובש (ראה על כך בהרחבה בספרנו "מפתחות לחיים", פרק "חזות ומדי שרד", עמ' 142).

כך גם בכל פעולה שהתורה מצווה לעשותה, גם אם מדובר במה שנראה כעניין חיצוני וסמלי - כמו "רק" לבישת גלימת מלכות של טלית, וכתר של תפילין, לכל בן מלך בתחילת היום, בעת שעומד בתפילה לפני אביו המלך, יש בו גם עומק רוחני ותועלת רבה ליהודי הזוכה לקיים את רצון אביו - לטובתו. וכל היודע יסוד זה, מתחבר באהבה ובשמחה לכל מצוה, גם אם עדיין לא למד ואינו מודע למעלותיה. שבת שלום.

הרב אברהם יוסף

שאל את הרב

האם מותר למרוח

קדם ידיים בשבת?

בשבת יש איסור ממרח, דהיינו כל דבר שאדם רוצה למרוח ולקיימו באותו מקום - אסור לעשות כן בשבת. ואמנם יש מהפוסקים שהקלו כיון שהמשחה נספגת בגוף ולא נשארת

בפני עצמה על העור. אך מ"מ אין להקל אלא לחולה שאין בו סכנה, אבל לבריא אסור. ולמי שיש בעיית יובש בידיים, מותר למרוח נוזל, כגון שמנים לסוגיהם המועילים.

האם מותר לנפח בלון בשבת?

מותר לכתחילה לנפח בלון בשבת. אלא

שיש בעיה איך לשמור על האוויר שבבלון, כיון שאי אפשר לקשור את ראש הבלון, כפי שאסור כל קשר בשבת, ואי אפשר לקשור חוט בראש הבלון. נשארה דרך אחת בלבד, לסובב גומי סביב הראש מספר פעמים שבזה אין קשר, ואפילו שהגומי נמתח ומהדק את ראש הבלון.

2 להגדיר את אלקים? דיאל בלס

3 מתי נותנים ביקורת? הרב יצחק פנגר

5 הלכות לפורים קו ההלכה

6 התשמע (ב) קולי חיים ולד

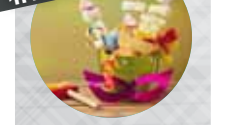
8 קהלת, פרק ד' הרב זמיר כהן

10 הלכות סעודת פורים הרב יצחק יוסף

12 אים שותים... הרבנית ימיה סדחיי

הידברות הכינה לכם מתנה מיוחדת לקריאת המגילה

אל תשכחו לבקש זאת מהמפיץ בפורים

קוראים יקרים!

היהודי החושב

מדוע הפילוסופיה לא יכולה להגדיר את אלוקים?

הפילוסופים טעו כאשר ניסו להסביר את הא-ל בשכל אנושי

והא-ל (הצורה) מתקיימים במין איזו הרמוניה מתמטית של חומר ורוח.

הרמב"ם נלחם בפילוסופיה השקרית הזו; את כל חלק א' במורה נבוכים הקדיש למטרה זו, להרחיק מן הא-ל יתברך כל סוג של הגדרה אנושית (לימודו נקרא בשם "שלילת התארים").

הפילוסופים צימצמו את הא-ל בתוך ממלכת ההגיון האנושי, ושגו לחשוב שהם תופסים אותו. מסיבה זו גם חשבו שהעולם קדמון (קיים מנצח נצחים ללא התחלה בזמן), כי לא יכלו להכיל בשכלם את האפשרות העל-טבעית של א-ל רוחני היוצר יש-מאין מציאות חומרית. מתוך שחשבו שהם מבינים בשכלם את הא-ל, "החליטו" בטיפשות מה הא-ל יכול ולא יכול לעשות בעולמו... הפילוסופים טעו לא רק במסקנות על יכולת הא-ל ורצונו, אלא גם במסקנות חומריות על טבע העולם. במאה האחרונה התגלה שהיקום מתרחב, הגלקסיות מתרחקות אלה מאלה, מה שמוכיח שכל המציאות החומרית כולה התחילה בזמן, ונבראה יש מאין דברי הפסוק הראשון בתורה. הפילוסופים טעו.

המשך בעמוד 7 <<

העמוקים, "אהיה אשר יהיה" נשמע כמו אמירה על מה שלא ניתן לתיאור, כאשר הדבר היחיד שאפשר לומר עליו, שהוא ישנו, ותמיד היה וגם יהיה: היה הווה ויהיה.

ה"כלי יקר" פירש את הפסוק על דרך זו: "כי לפי ששם אהיה נגזר מלשון הויה ומורה על נצחיותו כי הוא יתברך היה הוה ויהיה ע"כ אמר זה שמי לעולם, ר"ל זה שמי מורה שאני לעולם, ר"ל מן העולם ועד העולם - מציאותי שווה, וזה זכרי לדור דור."

הפילוסופים היוונים סברו שהם מבינים את הא-ל באמצעות המתמטיקה. הם כינו את הא-ל בשם "לוגוס" (שכל) ותיארו אותו בתור כח עליון או "סיבה" אשר מעצבת את העולם ונותנת לו את צורתו הרמונית כמו חוק טבע. המילה "צורה" בכתבי היוונים תיארה לעתים קרובות את הא-ל הבלתי-נראה שמנהיג את היקום ומעצב את חומריו. הם חשבו שהעולם (החומר)

רבים נותנים קרדיט רב מדי לפילוסופיה, אחרים פוחדים להתעסק בה, אך מעט מאוד אנשים יודעים על הטעות היסודית שבה: הנסיון האנושי הנואל של הפילוסופים להסביר מה הוא אלוקים.

התורה שללה את כל הפילוסופיה על רגל אחת, באומרה: "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי, נאום ה', כי גבה שמים מארץ, כן גבה דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם" (ישעיהו נ"ה, ח').

בדבר הראשון של עשרת הדברות הוזכרו שלא לנסות לדמיין ולהמחיש את אלוקים באף סוג של צורה המוכרת לנו במציאותנו האנושית: "אנוכי ה' אלוקיך... לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת, ואשר במים מתחת לארץ..." (שמות פרק כ', ב-ה').

כאשר משה רבנו שואל לשמו של אלוקים, הוא יתברך אומר לו: "ויאמר אלוקים אל משה: 'אהיה אשר אהיה'" (שמות ג', ד'). מבלי להיכנס לפירושי

שבע עובדות

נעמה גרין

7 עובדות שאסור להחמיץ על שבת זכור

השבת, פרשת תצווה, נקראת גם "שבת זכור". בשבת זו קיימת מצווה דאורייתא לזכור בפה את רשעותו של עמלק. 7 עובדות חשובות

שנה, בשבת שקודם הפורים, כדי לסמוך מחיית עמלק למחיית המן שהיה מזרעו".

6. ה"בן איש חי" מרחיב ומסביר מיהו עמלק: עמלק נמצא בתוך קרבו של האדם והוא משבש דעתו. ועל עמלק נאמר "אשר קרך" - הוא בא לקרר את האדם בעשיית המצוות, והוא משדלו לדחות את עשיית המצוות למחר או מחרתיים. אבל אם האדם עושה מצוות בזריזות, בחום, בחשק ובהתלהבות - זו מעלה גדולה.

קריאת מצות מחיית עמלק מביאה ליראת שמים טהורה. הציווי למחות את זכר עמלק, הוא מכיוון שעמלק שם לו למטרה להשכיח את התורה הקדושה מעם ישראל. עד היום, התקררות של יהודי וחוסר התלהבותו מקיום מצוות, הינה בהשפעתו של עמלק, שהתחיל את המלחמה בעם ישראל דרך התקררות.

7. כיצד ניתן למחות את זרעו של עמלק? על ידי קבלת עול תורה ומצוות. בעל ה"בית אהרן" מבטיח כי כאשר כל ישראל יכונו בעת עשיית המצוות למחות את זרעו של עמלק, הם יינצלו מכל הצרות. כה דבריו: "כל איש ישראל, כל מה שהוא עושה, כוונתו צריכה להיות שבזו העשייה יתמחה הזכר של עמלק, וכאשר יהיה נזהר בזה כל בר ישראל, אזי בטוח אני אשר חיש מהר יהיו פטורים מכל הצרות".

4. שבת זכור היא זמן סגולי להתפלל על רע של קיימא. רבי צדוק הכהן מלובלין כותב כך: "אז הזמן לפעול בקדושה לזרע יעקב, הולדת בנים חיים וקיימים לעד". ההסבר לכך הוא שלא יתכן שעשוי ויעקב יהיו שניהם ברום המעלה, ואחד תלוי בשני. כשזה קם, זה נופל. "לכן, מסביר רבי צדוק הכהן, "כאשר מזכירים מחיית עמלק בשבת זו, ומבקשים מהקב"ה להמעיט ולכלות זכרם, על ידי זה מוכרחים בני ישראל להתרבות במניין ובמספר".

5. הרמב"ם מבאר מהי המטרה של מחיית עמלק, וכה דבריו: "מצות עשה לזכור תמיד מעשיו הרעים. כדי לעורר איתבו". בעל "ספר החינוך": "ומצות עשה מן התורה על כל ישראל לשמור בלב איבה ושנאה לעמלק ולזרעו, ולזכור בפה את רשעותו, ונספר זאת לבנינו ולדורותינו מה עשה לנו אותו רשע בדרך בצאתנו ממצרים, עד אשר נאבד את זכרו מן העולם, וכדי לקיים מצות עשה זו של זכירת רשעותו של עמלק תקנו חז"ל שיהיו קוראים פרשה זו בציבור ומתוך הספר, פעם אחת בכל

1. שבת זכור היא השנייה מתוך ארבע השבתות בחדש אדר - שקלים, זכור, פרה והחדש. את פרשת "שקלים" קוראים לפני ר"ח אדר או בר"ח. פרשת "זכור" לפני פורים, פרשת "פרה" אחרי פורים, ופרשת "החדש" בשבת לפני ר"ח ניסן או בר"ח ניסן. בשבת "זכור" קוראים בספר התורה את הפסוקים המתארים את מלחמת עמלק בפרדיים.

2. קריאת פרשת "זכור" היא מצווה דאורייתא. לכן יזהר הקורא לקרוא בקול רם, כדי שישמעו כל הקהל ויכוונו לצאת ידי חובה, וגם הש"ץ יכוון להוציאם ידי חובתם. ואם שמע ולא כיוון - לא יצא יד"ח. עיקר המצווה: זכירה בפה את רשעותו של עמלק.

3. הפוסקים נחלקו אם נשים חייבות בקריאת "זכור" או לא. קיימות בפוסקים דעות שונות. למעשה, לפי רוב הפוסקים, נשים פטורות מקריאת "זכור", אבל כיום נהגו לבא ולשמוע. אישה שאינה יכולה להגיע לבית הכנסת - תקרא בחומש את פרשת זכור.

בואו לחגוג את חג הפורים בסופ"ש ארוך ומשמח!

משתה פורים משמח עד דלא ידע

חמישי - שבת

כולל סעודת פורים מפוארת בהשתתפות: הרב יצחק פנגר / רבנים נוספים

★ מיטב ההרצאות ★ מיטב האומנים ★ חדרים מרווחים ומאובזרים ★ בריכה מקורה ומחוממת ★ חדר כושר ★ פעילות לילדים לאורך השבת

073-2221270

מספר המקומות מוגבל!

במלון המפואר קיבוץ לביא

1-3/3 אדר

סוד הנישואין

גורמי עיכוב במציאת זיווג (חלק ג')

גורמים נוספים הקיימים אצל האדם עצמו, ומובילים לעיכוב הזיווג. המשך מהגיליון הקודם

גורם אפשרי ה': משקעים וצלקות בלב

יש המדמים בנפשם ששייגו את כלל המעלות השלם בכל שלימות. הם מצייירים בדמיונם תבנית מוגדרת של מי שאמור/ה לחיות לצידן לאורך כל החיים, וכל זמן שאינם מוצאים את מבוקשם - אינם מתחננים. ואין הם יודעים כי בכל בחירה לנישואין אין מנוס מלהתפשר על משהו. אמנם יש תחומים שאסור להתפשר עליהם, אך יש כאלה שבהחלט ניתן וצריך להתפשר, ולעיתים אף לוותר עליהם לחלוטין. כאמור לעיל בפרק "התאמה בזוגיות", התחומים עליהם אסור להתפשר הינם ארבעה: א. מידות טובות ב. ראת שמים ג. נעימות בשיחה ד. מראה חיצוני נח.

גורם אפשרי ו': בררנות מופרזת

ספר הזוהר הקדוש, העוסק בגילוי סודות התורה והבריאה, חושף את סוד משמעות הקשר שבין האיש לאשה ומגלה את סיבת העיכוב המרכזית במציאת הזיווג. וכשדועה הסיבה, סלולה הדרך לסלק את הגורם לעיכוב ולמצוא את הזיווג הראוי.

הזוהר מגלה כי באמצעות יכולת הבחירה שניתנה ביד האדם, עלול החצי האחד להפסיד את החצי האחר, הטבעי והמקורי שלו. שכן אם חצי אחד בחר לעלות ולהתרומם מבחינה רוחנית: לומד תורה, מתקן את מידותיו ומקיים מצוות, בעוד החצי האחר בחר לרדת מטה ולהתקלקל מבחינה רוחנית, אין שום אפשרות לחבר אותם יחדיו. במצב זה, פועלת כמובן בתחילה הנהגת "ארץ אפים" (שעניינה המתנה לאורך

זמן קצוב, כדי לתת לאדם מרווח זמן לתקן את מחדליו, בטרם יפסיד או ייענש). והיה אם הצד שירד מטה מתקן את עצמו ומתעלה, זוכים שני החצאים המקוריים לשוב זה לזה ומתאחדים. אולם אם חולף הזמן הקצוב והחצי הירוד נשאר למטה, זוכה החצי הגבוה ברוחניותו בחצי גבוה אחר - על אף שאינו חציו המקורי (דבר שעדיף לו עשרת מונים מלקבל את חציו הירוד). ואילו החצי הירוד ברוחניותו מקבל חצי אחר, רדוד וירוד כמותו. או אז נזקו כפול. הוא נושא את מי שאינו שייך לשורשו וגם ירוד מצד עצמו.

הסבר זה שופך אור על העובדה שלעיתים בחור/ה נפלא, ירא שמים ובעל מידות טובות מתעכב בזיווגו. וכולם תמהים: הכיצד יתכן שאדם כה מיוחד אינו "נחטף" במהירות? אולם יתכן מאד שמדובר באדם שחציו השני ירוד, והוא המעכב אותו עד זמן מסוים שנקבע מראש, או עד שיבחר גם הוא להתרומם. אמנם חשוב לדעת שדרגתו הרוחנית הגבוהה של החצי האחד ותפילותיו על חציו השני, מסייעות לחצי הירוד להתרומם בקלות יתירה - שהרי הם נשמה אחת.

בסיכום: יתכן שסיבת העיכוב היא הפער הרוחני הרב שבין שני חצאי הנשמה המקורית. לפיכך על המעוכב לבדוק את עצמו, אולי איננו גבוה מספיק ברמתו הרוחנית, ולכן מעכב הוא גם את עצמו וגם את חציו השני. ואם אכן זו הסיבה, הפתרון הוא: עליה רוחנית של הצד הירוד ותפילה של הצד הגבוה על המיועד לו, שיקבל סייעתא דשמיא ויתעורר להתחזק בתורה ובמצוות.

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן: המדריך המלא לנישואין מאושרים, לרכישת הספר חייגו להדברות שופר: 073-222-1250

ארגז הכלים

מתי אפשר לתת ביקורת?

מתי כדאי לתת ביקורת, והאם כדאי בכלל לתת אותה?

התזמון בנתנת הביקורת הנו קריטי. במידה רבה מאד תלוי בו, האם הדברים יתקבלו על ידי השומע או לא, האם יביאו תועלת או ח"ו נזק. ראוי להימנע מלבקר בזמנים/נסיבות שיפורטו להלן.

א. בעת שאדם שב לביתו. אדם חוזר הביתה אחרי יום שלם של היעדרות, או אחרי מספר שעות מחוץ לבית. הוא רוצה להגיע אל השקט שלו, אל השלווה, אל ה"בית" שלו. הטחת ביקורת מיד בשובו תתפוס אותו לא קשוב וחסר סבלנות. אין לו כרגע כוח לשמוע שום דבר בלתי נעים.

למרות שממש קשה ל"מבקר", הבעל/האישה, להתאפק, לאחר שהתאפק/ה כבר כמה שעות מבלי להתקשר ולהביע מחאות וביקורת, כדאי מאד להתאפק עוד קצת, לתועלת כל הנוגעים בדבר.

ב. בעת שאדם עומד לצאת מביתו. אדם שמפילים עליו ביקורת ברגע האחרון, כשהוא "עם רגל אחת בחוץ" - אין לו אפשרות להסביר את עצמו. הוא יוצא בהרגשה "מזופתת", כועס וממורמר.

לא יהיה זה ממש מפליא, אם היצר הרע יזמן מולו איזה זוג נחמד וחיכן, שמרוצה מהחיים, מרוצים זה מזה. הוא יתחיל לחשוב "רק אני נפלתי בפת...!", וחבל מאד.

ג. בעת שבני הזוג עומדים לצאת ביחד. כאשר שני בני הזוג עומדים לצאת יחד לסידורים שונים או לאירוע, כדאי מאד להתאפק ולא למתוח ביקורת, גם אם מתחשק מאד לעשות זאת. הרגעים הללו, של טרום יציאה משותפת, אינם הזמן המתאים לביקורת.

ראשית, אין בדקות הללו אפשרות לשיחה עניינית ונינוחה, שתאפשר להבין את הזולת. ביקורת בדקות האלו היא כמעט הזמנה לריב ולוויכוח חסר תועלת.

שנית, ביקורת בזמן הזה עלולה להרוס את היציאה, ולגרום לשעות ארוכות של כעס וצער. אם אחד מבני הזוג הקדים הכנה ליציאה הזו, והשתדל וטרח כדי לשמח את בן הזוג, הוא עלול לקחת זאת ללב באופן קשה במיוחד, ולכעוס מאד, וממילא גם להטיח עלבונות נוקבים בתגובה.

ד. יש להימנע מביקורת כאשר נמצאים עוד אנשים בסביבה. אין להעיר הערות ביקורת בטווח שמיעה של הילדים, ובנוכחות המשפחה המורחבת או החברים. ביקורת כזאת גורמת להרבה מאד בושה, צער וכעס. יש בכך גם הלבנת פנים. הביקורת הפומבית הזו עלולה לגרום למבוקר תחושה של "כולכם נגדי".

כאשר הביקורת מושמעת באוזני הילדים, היא גורמת - בנוסף לכל הנאמר לעיל - להשפעה שלילית גדולה על הילדים.

ה. ראוי להימנע מהשמעת ביקורת כאשר המבקר או המבוקר רעבים/עייפים/ עצבניים/ לחוצים/עצובים.

בקיצור, הזמן לביקורת (שלילית וקנטרנית) הוא - אף פעם לא...

מתוך הספר "ארגז הכלים". לרכישת ספרי הרב פנגר בהידברות שופר 073-222-1250. לרישום לסדנאות של הרב פנגר: 073-222-1320

ערב נשים ענק לתושבות הצפון

מהפכה של שמחה

ימימה מזרחי הרבנית חגית שירה

מופע ענק עם הזמרות אתי אנקרי מישל אלבז אילנה עדני

25.2 // י' אדר 19:30 // **היכל הקונגרסים חיפה**

כרטיסים: 073-222-1-280 ברכישה מוקדמת 45 ₪ ביום הארוע 55 ₪

האם לילד שלך כיף בבית?

מידת ההצלחה בחינוך, בפרט אצל בעלי תשובה, תלויה בדבר אחד - תחושת הכיף של הילד בבית

בעל תשובה הוא תואר כללי שמכיל סוגים רבים של אנשים, שהגיעו ממקומות שונים, הגיעו למקומות שונים ועברו דרך שונה. עם זאת, יש מנה משותף ברור של מסירות נפש, ללא מחייבים חיצוניים, לחיים שאינם תבנית נוף מולדתם. יש בזה מעלות רבות של התפעלות, אבל עלולה להיות כאן תופעת לוואי מצערת, שדווקא בגלל הרצינות והאחריות, לא נותנים מספיק משקל לענייני השמחה והכיף בבית.

כולנו מכירים את הפסוק (משלי ג' י"ז): "דְרָכֶיךָ דַרְכֵי נְעָם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם".

חבל להשאיר את זה כוורת נאה, אלא צריך לחפש ולמצוא לזה תרגום מעשי בשגרת חינוך, תרגום מעשי בשגרת הקשר שלנו עם האישה והילדים.

הרב שך (כפי שמובא בספר "לולי נורתך", עמ' ס"ה) שנכתב על ידי נכדו, הרב ברגמן) טען להורים שבדורות שלנו כבר אין להורים תפקיד לחנך (!), כלשון הרב, אלא...

"בדור הזה יש להורים רק תפקיד

אחד: להרעיף אהבה לבנם. לנהוג בבית

בשיא האהבה! תבואו לקראתו בכל דבר שניתן. תיקנו לו כל צרכיו! תכינו עבורו אוכל כראוי. הבית חייב להקרין חום, שאם לא כן הוא עלול לחפשו במקומות אחרים", עכ"ל.

היו שאמרו יותר מזה, שאמרו באופן ברור שמידת ההצלחה בחינוך תלויה בדבר אחד - תחושת ה"כיף" של הילד בבית. דיבורים ברורים מאד, אווירה נעימה בבית.

כדי ליישם את זה דרושה חשיבה יצירתית. סיר עם אוכל מבושל זמין, מוזיקה ברקע, טיולים מדי פעם, חוויות משותפות. הרב דסלר (במכתב ממליהו ח"א דף כ"ה) כותב כיצד הקפה החם ולביבות מאפה תנור שאכל בזמן שאביו למד בליל שבת גרמו לו לקום, והיו חלק נכבד מכך שהצליח לקום וללמוד אתו. וגם הבן איש חי (בספר בן יהוידע, שבת קי"ט) הביא סיפור מימים קדמונים בבגדד, שאחד חזר בו מכוונתו להתאסלם, בגלל שחשש לוותר על הביצה החומה שאכל בבוקר יום השבת.

לכל אחד מישראל יש "הביצה החומה", שהיא הקישור שלו ליהדות, שמקושר בטעם, בריח, בחוויה, בהנאה, הנאה גשמית, בחינת "וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מִצֵּי" (תהילים מ' ט').

כל דרך לייקר מצוה ולעשות ממנה חוויה, זו הזדמנות נפלאה לכח ולעוצמה נגד היצר. כדאי לשתף את הילדים בקניית ארבע המינים, להכין אתם ביחד קישוטים לסוכה, לרקוד ולרקוד ולרקוד בשמחת תורה. לעשות ביג-דיל מהכנת החנוכה או ממשלוחי המנות, או אפילו הכנת הקינוחים לסעודות השבת. והכל במאור פנים מיוחד כי הם יזכרו את זה לכל החיים. עם הקטנים יותר זה יותר קל, עם הנערים הגדולים יותר זה דורש יצירתיות, יותר "אקשן דקדושה", אקסטרמי במקרה הצורך. זה אפשרי, זה בידינו! כמובן, ככל שנדאג שהנער באמת יחווה את הדת ואת הבית בצורה נעימה, חווייתית, כך יש לו יותר כח נגד פיתויי הדור. הדברים נכונים בכל בית ובכל משפחה, אבל אנו כבעלי תשובה, שלא תמיד זכינו למסורת של חווייתיות במצוות, צריכים להשקיע בזה במיוחד!

הדברים נלקחו מתוך הספר "בוטר המלאכים - ארגז כלים להורי המתבגר", שעתיד לצאת לאור בקרוב.

תחפושות בראי חינוכי

מה המקור למנהג התחפושות בימי הפורים? מאילו סוגי תחפושות עלינו להימנע? ומהו הדבר החשוב ביותר שעלינו לזכור בעיצומם של ימי הפורים?

אנו עומדים מספר ימים לפני השמחה הגדולה של ימי הפורים. ילדינו היקרים בהכנות אחרונות לקראת תערוכות התחפושות. בואו נעצור את מרוץ חיפוש התחפושות הבלתי פוסק לכל ילדי הבית. נתבונן מעט ונבדוק את עצמינו. האם ילדינו היקרים יודעים למה הם מתחפשים? מה המקור למנהג המעניין הזה?

מצווה לשמוח בימים אלו, ובפרט בימי הפורים, ותחפושות הן דבר שיכול להביא את האדם לידי שמחה. טעם נוסף הוא, תחילת נס פורים כידוע נעשה על ידי שינוי בגופה ובפרצופה של ושת, ונוכל לזכור זאת על ידי שינוי בבגדינו. עוד טעם לתחפושות הוא שהלא בני ישראל השתחוו לצלם רק כלפי חוץ ולא כלפי "פנים", לכן גם אנו נוכל ללבוש תחפושות, שלא יוכרו הפנים. טעם נוסף - כדי שהעניים לא יתביישו לשלוח את בניהם לבקש מתנות לאביונים, אי לכך מתחפשים בפנים. וכמובן יש עוד ועוד הרבה הסברים של "ניסים בהסתר" ועוד, אשר יכולים אנו כהורים להסביר לילדינו על הדרך החינוכית, שכל מנהג ומנהג יש בו טעם, ובכך נרגיל אותם לעשות את המנהגים והמצוות עם הסבר וטעם, ולא סתם "מצוות אנשים מלומדה".

האם מותר לי, כהורה, לאפשר לילד להתחפש ככל העולה על רוחו?

הנקודה הבעייתית ביותר שיש לשים לב אליה היא סגנונות של תחפושות, אשר מריחים ומזכירים ריח רע של פריקת עול, בדמות צורות שונות של נערי רחוב אשר לעיתים אנו, כהורים, לא שמים לב אליהן ונותנים את האפשרות לילדינו להתחפש לכל מה שהם רוצים, כי זה פורים, וחושבים שהכל מותר. חשיבה זו בטעות יסודה, וכבר אמרו טובי המשגיחים ומביני הנפש שישנם ילדים או בחורים שחושבים דברים מסוימים בראש שלהם, ובפורים הם מתחפשים לזה ומוציאים את מה שיש להם בראש החוצה, שגם זה דבר שאמור להדליק קצת נורות אדומות אצל ההורים. לכן חשוב מאוד שהורים יכוונו את הילדים להתחפש לדברים חיוביים. אין זה אומר שאי אפשר להתחפש לכל מיני סוגים אחרים, כגון שוטר, טייס או כל דבר אחר שלא מזכיר משהו רוחני. אם הילד רוצה זאת כדאי לאפשר לו, אבל החשוב יותר לדעת בלאו מוחלט לא לתת שום פרצה או פתח לתחפושות שמזכיר סוג של פריקה רוחנית, ולצערנו יש הרבה סוגים כאלה בחוץ, כי גם בפורים צריכים לעצור ולשמור על שפיות. ואם ח"ו אנו נותנים גושפנקא לדברים אלו, אזי ח"ו זה יכול להתדרדר לאחר פורים למצבים קיצוניים של רוחניות שיהיה קשה מאד להתמודד איתם.

האם לאפשר לילדים לעשן סיגריות בפורים?

ראשית יש לציין כי נושא עישון הסיגריות של ילדים בפורים התחיל ב"ה להתרחק מאתנו מעט בשנים האחרונות. חשוב לדעת שמחקרים הוכיחו שרוב הבחורים המעשנים סיגריות התחילו עם זה דווקא כשהיו צעירים, בימי הפורים. עישון הוא הרגל ממכר, וכשיש היתר ואפשרות לעשן בימי הפורים - יתכן מאוד שאחוזים מסוימים מהילדים יפתחו לעישון החד פעמי ששישנו בימי הפורים - התמכרות! לכן כהורים, אנו יכולים לדרוש מילדינו לא להתפתות ולא להתקרב לדברים האלה, גם לא בימי הפורים. עם זאת, אם וכאשר גונבה שמועה לאזני ההורים על עישון בפורים, כדאי לא לפתח על זה שיחה ולא לעורר את הדוב מרצו. לעיתים דווקא כאשר אנו מעלים את זה לראש הכתרות - מתעורר היצר ליותר תשוקה לעניין.

השמחה הגדולה של יום פורים - מקורה בשמי שמים, וכששמח שם - השערים פתוחים לבקשות שלנו. קחו לכם זמן של כמה דקות. עצרו לרגע את המסחר הבלתי נגמר מממתקים של משלוחי המנות. נתפלל נא מעומקא דליבא להצלחת ילדינו היקרים, תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא. נצלו את שעת הרצון ובקשו על עצמיכם ועל משפחתכם, שנזכה למלא את שליחותינו היהודית בעולם, כי הרי ידוע שבפורים "כל הפושט יד נותנין לו משאלות לבר". פורים שמח!

רכישת ספרו החדש של הרב אפרים אורשלימי "סודות של חינוך - עצות ורעיונות נבחרים בחינוכם של הילדים" חייגו להידברות שו"פ: 073-222-1250

קו ההלכה

עיקרי ההלכות לקראת חג הפורים

הלכות ארבע מצוות הפורים - מקרא מגילה, מתנות לאביונים, משלוח מנות וסעודת הפורים

תענית אסתר

- א. מתענים ב"ג באדר, ובשנה זו הצום יחול ביום רביעי. שלחן ערוך (סי' תרפ"ו סעי' ב').
- ב. הצום מתחיל בשעה 4:56 ומסתיים בשעה 18:03, לפי אופק ירושלים (בשאר הערים יש להוסיף או להוריד בין 5-10 דקות).
- ג. תענית זו נקראת תענית של שמחה ואינה כשאר תעניות, שאינה לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים אלא מנהג, ולכן מקילים בה יותר משאר תעניות לגבי הפטורים מן הצום. כן פסק הרמ"א (סי' תרפ"ו). ולכן אף מי שאמרו לו בצומות אחרים שחייב לצום - עליו להתייעץ עם רב פוסק ב"קו ההלכה" האם יש לחייבו בצום זה.

הלכות מקרא מגילה

- א. חייב אדם לקרוא המגילה בלילה ולחזור ולשנותה ביום, וקריאת מגילה של לילה זמנה כל הלילה עד עלות השחר (גמרא מגילה דף ד'). וקריאת מגילה של יום - זמנה כל היום, מהנץ החמה עד סוף היום, דהיינו השקיעה (שלחן ערוך סימן תרפ"ז סעיף א').
- ב. זמן עלות השחר ביום הפורים (י"ד באדר) לפי אופק ירושלים הוא בשעה 4:56, ושקיעת החמה בשעה 17:41.
- ג. מצווה מן המובחר לקרואה ברוב עם, ואפילו אם יש בבית המדרש מאה איש - מצווה שילכו לבית הכנסת הגדול לקרואה בציבור, שברוב עם הדרת מלך (משנה ברורה סוף סימן תרצ"ג, ועיין בשו"ת יביע אומר חלק ה' אורח חיים סימן ו' אות ה'). ואפילו אם יש ציבור גדול בבית הכנסת ורוצים להתחלק לכמה מניינים בחדרים הקטנים, אין לעשות כן, אלא להתפלל כולם בבית הכנסת הגדול (שו"ת שבט הלוי חלק ה' סימן פ"ד).
- ד. אמנם יש כמה אופנים שעדיף לקרוא במניין מצומצם ולא ברוב עם:
 - 1) אם יש רעש בבית הכנסת באופן שאינו יכול להתרכז ולשמע את כל המגילה (חזון עובדיה).
 - 2) עדיף להשלים מניין עבור החולים שאינם יכולים ללכת לבית הכנסת, שמצוות גמילות חסדים אינה פחותה ממצוות "ברוב עם", ולכן ילך להשלים מניין בבית החולה ולא לבית הכנסת. כך דעת מרן הרב אלישיב זצ"ל (פסקי שמועות עמ' נד).
 - 3) אם רוצה להתפלל בהנץ החמה, אף שהמניין מצומצם, ויפסיד בכך את מעלת "ברוב עם", מכל מקום עדיף להתפלל בהנץ (הגרי"ח קנייבסקי, פסקי שמועות, שם).

4) מי שמתפלל כל השנה בקביעות במניין המיוחד לו להתפלל שם, אין צריך ללכת לבית הכנסת הגדול (משנה ברורה סימן תרפ"ז סעיף קטן ז').

5) מי שדחוק לצאת לדבר מצווה, אף אם מתפלל בקביעות בבית כנסת הגדול, יכול לשמוע המגילה עם הציבור הקטן, שמסיימים שם מוקדם יותר (שבט הלוי חלק ה' סימן קמ"ה).

ה. נשים חייבות בקריאת המגילה, מפני שאף הן היו באותו הנס (חזון עובדיה עמוד נ' בהערות). והאיש יכול לחזור ולקראה בביתו להוציא את הנשים ידי חובתן, אף שכבר יצא ידי חובתו בבית הכנסת (חזון עובדיה עמוד נ"א).

ו. נשים חייבות ללכת לבית הכנסת לשומעה ברוב עם (שם).

ז. הקורא את המגילה ביחיד, או החוזר לקרות המגילה לפני הנשים להוציאן ידי חובה, מברך את כל הברכות שלפניה, אבל לאחריה אינו מברך, שאין ברכה אחרונה אלא מנהג, ולא תקנו לאומרה אלא בציבור. ואם יש עשר נשים ששומעות המגילה לצאת ידי חובה - רשאי הקורא לברך לאחריה, כיון שעל כל פנים יש בזה פרסומי ניסא. ואפשר שאפילו קטנים וקטנות שהגיעו לחינוך מצטרפים לעשרה לפרסומי ניסא לברכה אחרונה (חזון עובדיה עמוד צ"א).

ז. אם עומד בסוף היום, ולפניו תפילת מנחה ומקרא מגילה, נראה שקריאת מגילה קודמת, שהרי תפילת מנחה אפשר לה בתשלומין (כף החיים סימן תרפ"ז סעיף קטן י"ט בשם נהר שלום).

ח. מי שאחר לבוא לבית הכנסת בערבית, והציבור כבר התפללו ערבית, ישמע את קריאת המגילה בציבור ואח"כ יתפלל ערבית ביחידות, לפי שמצווה לשמוע את המגילה ברבים מפני פרסום הנס (משנה ברורה ארזי הלבנון סימן תרפ"ז הערה 8 בשם הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל).

ט. הקורא את המגילה בלילה מברך לפניו שלש ברכות - על מקרא מגילה, שעשה ניסים ושהחיינו. וביום מברך שתי ברכות ואינו חוזר לברך שהחיינו (שלחן ערוך סימן תרצ"ב סעיף א').

י. אם שכח ולא בירך שהחיינו או אחת הברכות קודם קריאת מגילה, ועדיין לא סיים את הקריאה - מברך במקום שזכר.

יא. הקורא בפיו את המגילה כשהוא מתנמנם, הואיל ולא נרדם בשינה, יצא. אבל השומע את המגילה והוא מתנמנם - לא יצא (שלחן ערוך סימן

תרצ"ב סעיף י"ב).

יב. אסור לאכול קודם קריאת המגילה, ואין חילוק בזה בין קריאת המגילה של לילה לקריאת המגילה של יום (שולחן ערוך סימן תרצ"ב סעיף ד'). ולכן יזהרו הנשים שלא לאכול ביום הפורים, עד שישמעו קריאת המגילה.

יג. מותר לטעום פירות קודם המגילה, וכן פחות מכביצה (54 גרם) פת או עוגה, ולשותות תה או קפה. והמחמיר שלא לטעום כלום - תבוא עליו ברכה. לכן מי שיושב בתענית אסתר וקשה עליו התענית, יטעם פחות מכביצה פת או עוגה, או פירות. ואם ביקש מחברו שיזכיר לו שצריך לקרוא מגילה, מותר לאכול סעודת קבע.

מתנות לאביונים

א. חייב כל אדם ליתן לפחות שתי מתנות לשני עניים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון, ועיקר המצווה היא בנתינת מעות (שלחן ערוך סימן תרצ"ד סעיף א'. ובחזון עובדיה פסק שעיקר המצווה היא בנתינת מעות).

ב. מן הדין סגי בנתינת פרוטה אחת לכל אביון, ובזמן הזה מטבע 10 אגורות חשוב כמו פרוטה, וירא שמים יתן בעין יפה ובסבר פנים יפות, ולכל הפחות יתן מחיר קניית 2 לחמניות - 160 גרם (בן איש חי שנה א' פרשת תצוה אות ט"ו).

ג. הנותן שתי מתנות לאיש ולאשתו אביונים - יצא ידי חובתו, והוא הדין אם נתן לאב ובנו הסמוך על שולחנו (חזון עובדיה עמוד קס"ז).

ד. יש מחמירים שלא לתת לגבאי סכום כולל שיתנו לשני עניים, אלא מחלקים את המתנות לשניים (שו"ת תורה לשמה סי' קצ"ג). ומרן הרב עובדיה פסק שאינו צריך לחלק את הסכום לשניים (חזון עובדיה עמוד קס"ז).

ה. מצוות מתנות לאביונים ביום ולא בלילה (כף החיים סימן תרצ"ה סעיף קטן ו'). ויקיימנה אחר קריאת המגילה (שער הכוונות דף קט עמוד א').

ו. העני שקיבל מתנות לאביונים יכול לעשות במעות אלו כרצונו, ולכן יכול לקנות בהם מלבושים ונעליים לו ולבני ביתו, או שאר צרכי ביתו (שלחן ערוך סימן תרצ"ד סעיף ב').

המשך בעמוד 10 <<

הם ועוד יותר מ-800 זוגות כבר זכו להתחתן בזכות שבע ברכות **מה איתך?**

שבע ברכות אתר שידוכים איכותי ומפוקח מבית הברכה

השירות בחינם לחלוטין www.7brachot.co.il

800 תחנות

יותר מ-35,000 מניינים ומנייות

התשמע (ב)קולי

זוג צעיר מבצע קניית. ויכוח נוצר ביניהם.
זר מתערב בוויכוח ומספר להם סיפור מן העבר -
סיפור שיכול לשנות לכם את החיים

עשרים שנה לאחר מכן, בשנת 1965 רכשה ישראל את הצוללת, ובשל מצבה היא שופצה במספנות פורטסמות' שבאנגליה. במקביל, שלחה ישראל לאנגליה עשרות ימאים כדי להתאמן על הצוללת, עד שזו תשופץ ותותאם לשירות. הימאים התגוררו בפורטסמות', ונהגו להתארח אצל משפחות יהודיות תושבות המקום. אחד מהם השתדך עם אחת מבנות המקום, והשניים נישאו, בעוד הוא עושה את אימוניו במספנה. "שנה עברה וגם שנתיים, ולזוג לא היו ילדים. הורי האישה דאגו מאד ואף השקיעו ושלחו את הזוג לטיפולים כדי שייפקדו. בינתיים, הבעל משרת שירות מלא ומתאמן להפעלת הצוללת הראשונה של מדינת ישראל.

בסוף שנת 1967, קיבל הבעל מכתב שהודיע לו כי בשעה טובה הצוללת עומדת להפליג סוף סוף, לאחר כל העיכובים הרבים והדחיות הבלתי צפויות. הבעל, שהתאמן כל כך הרבה שנים וחלומו הגדול היה להשיט את הצוללת, קפץ משמחה והראה לרעייתו את המכתב.

האישה שמחה אף היא, אך לפתע נפל מבטה על פרט מסוים ופניה חפו.

מדובר היה בתאריך יציאת הצוללת. 9 בינואר 1968. "קבעו לנו טיפול בתאריך הזה". "לא נורא", אמר הבעל, "נדחה אותו בעוד חודש-חודשיים".

האישה לא ענתה, רק הזילה דמעות. הבעל ראה בצערה, התיישב לידה והחל לפייסה במילים: "ראי נא, כל מטרת בואי לכאן הייתה להפליג בצוללת הזו, זה החלום שלי. איני אומר שזה חלום יותר גדול מפרי בטן, אבל לא יקרה כלום אם נדחה באופן חד פעמי את הטיפול".

והאישה שותקת, אך מתייסרת בתוך תוכה. עברו כמה ימים. הבעל רואה את כאבה של אשתו ואינו יודע מה לעשות. הוא ניגש למפקדו ומספר לו על מצוקתו. המפקד שותק ומבטו אומר: "נו, מה אני יכול לעשות עם מה שסיפרת לי?".

הוא חוזר הביתה, כולו עצוב. ההפלגה מתקרבת, ושוב הוא פונה למפקדו, שהפעם ממש מתרגז

זה היה יותר מידי בשבילי.
"אנחנו חוזרים הביתה", סיננתי לאשתי.
"מה?".
"... ששמעת. אני את שלי סיימתי, מצדי תבואי מחר, תלכי עם אחותך, אני יודע שזה יעלה לי כפול, אבל אני את הסיוט הזה מפסיק כאן ועכשיו".

אשתי נפגעה. היא לא הייתה רגילה שאני מדבר אליה כך. "איציק", היא אמרה, "אינך יכול לעשות לי את זה. סימנתי מספר מוצרים שאני צריכה לקנות, אבל איני בטוחה מה הם היו, אני חייבת לרענן את הזיכרון שלי".

כלומר, כשהזיכרון היה טרי זה לקח לי שמונה שעות, כעת צריך להוסיף תוספת רענון. "תעשי לי טובה, תוותר לי, אני ממש לא יכול להמשיך, אולי אסע ואת תישארי כאן?".

אשתי הביטה בי, לא אמרה מילה, ולפתע שמעתי קול של אדם זר: "בחור צעיר, מה יקרה אם תחכה לאשתך?".

היה זה אדם כבן ארבעים ומשהו. אפילו לא שמתי לב אליו. מסתבר שהוא ישב שם על איזו ספה והקשיב לכל חילופי הדברים שלנו.

חשתי תערובת של כעס ואי נעימות. האם לא די בכך שהקשיב לשיחתנו האישית, גם יש לו מה לומר?

אבל לא אמרתי דבר. אני אברך צעיר, והוא אמנם לא זקן אבל מעל גיל ארבעים, ונראה מכובד. שתקתי.

"אפשר לספר לך סיפור?", שאל.

בלבי חשבתי: "מי שנופל פעם אחת כבר לא יכול להיגמל מזה", אבל בקול אמרתי: "סיפור? כן, בטח, למה לא?".

"אני הולך לספר לך על הצוללת הראשונה של מדינת ישראל".

זהו. גורלי נחרץ. אני רוצה לצלול לשינה - והוא עם צוללת.

* * *

מדובר על צוללת בריטית בשם "טופס", שיוצרה לקראת סוף מלחמת העולם השנייה.

לפני כעשר שנים נסעתי עם אשתי לתל אביב, למסע קניות של קרמיקה וכלים סניטריים, בשל שיפוץ שערכנו בביתנו.

מלכתחילה חשבתי לתומי כי הרכישה תימשך שעה, או לכל היותר שעתיים. כיום אני יודע שלרבים זה נשמע כמו בדיחה טובה, אבל אז, כנשוי די טרי, עוד לא ידעתי מה שאני יודע היום על קניות ועל הזמן שהן אורכות...

אני לא מדבר על חריגה של חמישים אחוז וגם לא של מאה אחוז מהזמן. אשתי חרגה בשבע מאות אחוז. שמונה שעות הסתובבנו בין חנויות קרמיקה. הרגשתי כמו בטיול במדבר יהודה, בלי כובע שמש ובלי מים, ואשתי רעננה כאילו זה עכשיו החלה את מסע הקניות.

ומה היא אומרת אחרי שעות? "תשמע, איציק, עשיתי סיבוב ראשון. כעת נראה לי שנתחיל בממת לקנות".

"מהההה?", אני שואל, "עוד לא קנית כלום?".

"איך אתה רוצה שאקנה? הרי לא ראיתי חצי ממה שאפשר לראות. כעת אני אשלב את החצי השני וגם אקנה מספר דברים...".

רצייתי לייבב כמו ילד קטן. נשים אולי אינן מבינות כמה קשה לבעלים ללוות אותן לקניות. לפתע הרגליים אינן סוחבות, אתה עייף וזקן. חנויות מסוימות מציעות "כיסא לבעל", ובחנויות אחרות אתה פשוט עומד ומבקש את נפשך למות. ואני, אחרי שמונה שעות צריך להתחיל מסלול מחדש?

חשבונית אדר
תרבי ונחלה

אני מאמינה בניסים!

חכב אנס? הגיע הזמן!

בחודש אדר, חודש הניסים והנפלאות של עם ישראל.
הזמיני לסלון ביתך אחת ממרצות הידברות לערב שכולו הודיה הפרשת חלה, שירה וריקוד המסוגל לכל הישועות!

להזמנת ערב ללא עלות: 073-2221-290

ערב תפילה והתחזקות, שאת וחברותיך לא תשכחו במהרה...

היהודי החושב

מדוע הפילוסופיה לא יכולה להגדיר את אלוקים? (המשך)

בכל הדורות היו מלומדים שהתנגדו לפילוסופיה בדיוק מסיבה זו, בגלל הנסיון לצמצם את הא-ל להגדרות שכליות. הם אמרו שגאווות הפילוסופים היתה בהפיכת שכלם לעיקר, וכי הפילוסופים היוונים התעלמו מרגשות רוחניים נעלים ובלתי ניתנים למדידה שכלית, כמו אהבה ותפילה, אשר מתאפשרים בשל חיבור רגשי עמוק בין הנשמה הרוחנית ליוצרה, רגש ממנו התעלמו הפילוסופים כי לא יכלו להגדירו בשכלם הלוגי היבש.

יהודים מתחברים לקב"ה בלבם, ולא רק בשכלם: "וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד" (דברים ד', ל"ט). לאחר הידיעה מגיעה אמונת הלב. זו היא חוויה של מושגים מופשטים שהם מעבר ללוגיקה, כמו אהבה ורחמים, "רצון הטוב להטיב", מושגים שהגיון חומרני לא יוכל להסביר, אך היהודי מסוגל להרגישם באמצעות לבו ונשמתו - את אהבת ה' וקרבתו הרוחנית.

כמובן, צריך לדעת לשלב בין השכל לבין הלב. מי שיהפוך את הלב לעיקר עלול להיגרר לקיצוניות השנייה, עד שייאבד את שכלו. הנזירים הגויים נהגו להחשיב כל כך את רגשותיהם עד שנטשו את העיסוק בהגיון ובלמידה, זלזלו בהם ואיבדו את שכלם במדיטציות ובתעניות.

הקב"ה, כמובן, גדול מן השכל, וגדול מכל רגש אנושי שנוכל לתאר. אין השכל יכול להיכנס לממלכת הלב, ולא להיפך, אך שניהם יחד משיגים את ההכרה במציאות הא-ל-שגבוהה מן הכול.

הייתי אומר כי עצם ההכרה במי שגדול מן הכול, ואינו מוכל בשום הגדרה, היא הדבר הקרוב ביותר "להבין" את מציאות השם יתברך. לכך עלינו לשאוף: "אחת שאלתי מאת ה', אותה אבקש: שבתי בבית ה' כל ימי חיי, לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו" (תהילים כ"ז, ד').

הים התיכון החלו בחיפוש אחר עצמים או סימנים לצוללת. בקפריסין, במפקדת הצי, הוקם חפ"ק שצורפו אליו שני קצינים מחיל הים, שריכזו את החיפושים הנרחבים שנוהלו משם.

בחיפושים השתתפו, בנוסף לכל כלי השייט של חיל הים הישראלי, גם חיל האוויר עם מסוקים ומטוסים, ובהמשך גויסו כל אניות הסוחר הישראליות שהפליגו מישראל. כמו כן השתתפו מספר כלי שייט של חילות ים ומטוסים זרים של בריטניה, ארה"ב, יוון, תורכיה, ואפילו לבנון השתתפה בחיפושים. גם תחנת החוף של הצי הבריטי בקפריסין השתתפה בקריאות אלחוט ובהאזנה רצופה על תדר השידור של המשדר במצופי הסימון.

בתאריך 4.2.68, תשעה ימים לאחר השידור האחרון, הופסקו החיפושים. בתאריך 6.3.1968 הודיע שר הביטחון, משה דיין, על אבדנה של הצוללת "דקר".

שנה אחת לאחר אובדן ה"דקר" הגיע לחוף חאן-יונס מצוף הסימון האחורי של ה"דקר", וזו הייתה ההוכחה שהצוללת טבעה, וכל 69 אנשי צוותה נספו.

אבל כבד ירד על ישראל ועל הקהילה היהודית בפורטסמות', שהכירה את המלחים באופן אישי. רעייתו של יחזקאל מזרחי הפכה לאלמנה.

האיש סיים את סיפורו. היה זה סיפור מרתק, אבל לא כל כך הבנתי את הקשר שלו אלי.

"כשראיתי אותך מסרב להמתין לאשתך, ראיתי צורך לספר לך את הסיפור", אמר האיש, "אם שומעים לאישה ומתחשבים בה, זה יכול לשנות גורלו של אדם".

הסתכלתי על אשתי והיא עלי. שנינו ידענו מה צריך לשאול כעת, אבל המבט שלה אמר: "שלא תעז".

אבל אני העזתי...

"תראה", אמרתי, "הסיפור שלך מדהים, אבל לא נעים לי לשאול אותך איזה גורל השתנה כאן? הרי אותו מלח, יחזקאל מזרחי, אמנם התחשב באשתו, וזה לכשעצמו ראוי להערכה, אבל הוא הרי נספה בטיעת הצוללת, אז איזה גורל השתנה כאן?".

"ידעתי שתשאל", אמר האיש בחיך. "אגיד לך מה השתנה. הטיפול הזה הצליח, וזכותו נפקדה האישה וילדה בן. יחזקאל מזרחי התחשב ברעייתו, ויתר על הפלגת חייו וזכה לבן זכר שיאמר עליו קדיש, והבן הזה עומד לפניך ומספר לך את הסיפור הזה. כן, אני בנו של יחזקאל מזרחי. הסנדק שלי היה שגריר ישראל בבריטניה דאז, אלוף אהרן רמז, שהיה מפקד חיל האוויר הראשון של ישראל. השאלה שלי היא, האם כעת השתכנעת שכדאי לחכות לאשתך כאשר היא מבקשת ממך?".

כל ספריו של הסופר חיים ולדר
ההיברות שופו - 073-222-1250

עליו.
יום לאחר מכן מתקשר המפקד: "תראה, מצאתי פתרון".

מסתבר שכתב של העיתון "דבר" בשם "א. שם", הפעיל לחצים רבים להפליג בצוללת, שדבר בואה עשה רעש גדול בישראל. הלחצים הללו הגיעו למפקד, הוא כמובן דחה את הבקשה מכל וכל, אך לאחר תחנוניו של הלוחם שלו שוב הגיעה הבקשה, והמפקד החליט שיוכל לשלב בין שתי הבקשות - אחת אנושית ואחת פוליטית. הוא מצא פתרון. הוא קרא לימאי והודיע לו כי נענה לבקשתו שלא להגיע להפלגה במועד, וכי לאחר הטיפול תיעשה השתדלות להטיסו לגיברלטר, ושם יחבור אל הצוללת בדרכה לישראל.

במקביל, התקשר המפקד לאישיות הפוליטית שלחצה עליו והודיע שאחרי מאמצים כבירים הצליח ללחוץ על אחד המלחים לוותר, ולהשיג לעיתונאי הדגול מקום מאנגליה ועד גיברלטר. מובן שכך רשם לעצמו נקודות זכות בשני המקומות גם יחד.

הצוללת יצאה מנמל פורטסמות' בטקס רב רושם. 68 מלחים ועיתונאי אחד היו על סיפונה, שמחים ונרגשים.

ובמפתאה שקטה בפורטסמות' ישבו הבעל ואשתו, ואף שהבעל ניסה לחייך, רעייתו ידעה היטב מה מתחולל בתוכו. כל כך הרבה שנים חלם על ההפלגה הזו, והנה היא נלקחה ממנו ברגע האחרון. בגללה.

"אל תדאג, אתה תפליג מגיברלטר לישראל", ניחמה אותו וידעה שאמנם זו נחמה, אבל את ההתרגשות הגדולה הפסיד.

הצוללת הגיעה לגיברלטר בבוקרו של 15.1.1968. העיתונאי א. שם (ערן שורר) יצא ממנה ואץ-רץ לדווח לקוראיו על רשמיו, ויחזקאל מזרחי, זה שמו של המלח, נכנס בהתרגשות אל הצוללת בדרכו לישראל.

בכניסתו, הבחין בשמה החדש של הצוללת שהיה חרוט באותיות גדולות עליה: "אח"י דקר".

הצוללת דקר הפליגה בחצות. בין 15 ל-16 בינואר היא עזבה את גיברלטר, במטרה לעבור בצלילה את כל אורכו של הים התיכון, ממצרי גיברלטר ועד נמל חיפה.

בתכנון לוח הזמנים נלקחו בחשבון גם אימונים, ומטבע הדברים היה ברור שהצוללת יכולה גם לסטות מן המסלול הישר המחבר את גיברלטר לחיפה.

בתאריך 25.1.1968 הגיע השידור האחרון מ"דקר".

ביום שישי בבוקר, משלא חודש הקשר עם הצוללת, דווח לכל הציים וכלי השייט בים התיכון על אבדן הקשר. כל כלי השייט באגן המזרחי של

דיסקרטיות מובטחת

מחלקת שלום בית

עם מיטב המומחי כאן למענכם

שיחת אבחון ללא עלות * יועצים מהשורה הראשונה * תוצאות מבורכות

פתרונות, גישור והדרכה בנושאים: תקשורת זוגית * נישואים שניים * סודות הבית היהודי לבעלי תשובה * טיפולים רגשיים * מעורבות הורית

ליעוץ טלפוני, תאום פגישה והזמנת סדנאות
073-222-1-310

הזרבות מחלקת שלום בית

יועצים בפריסה ארצית

דברי קהלת

קהלת, פרק ד': ביאור הרב זמיר כהן

לאחרונה ראה אור ספרו החדש של הרב זמיר כהן, "ספר קהלת מבואר", עם ביאור דברי החכמה של שלמה המלך, החכם באדם. לפניכם ביאורי פרק ד'

צעיר וגמיש המתאים עצמו במהרה לחיים משותפים. ונמצא אדם זה מכניס עצמו לסכנה שלא יתחתן, או לסכנה שיתחתן ויתגרש, ואפשר שיעזוב את העולם ללא בניים.

מסלול סבל זה, שמו הקב"ה דבר מצוי בעולם אצל הבוחר בהפרזת השתדלות מיותרת בממון עד כדי דחיית מועד הנישואין, כעונש (אשר הוא תוצאה הבאה ממילא, ככתוב בירמיהו ב, יט: "תִּסְרְךָ רַעְתָּךְ" - שהרע שהאדם עושה, הוא שמעניש אותו) על ריבוי ההשתדלות שעשה מתוך חסרון אמונתו בה' שיתן לו את אשר נכון לו לקבל. וסופו של בעל ממון זה עלול להיות שייכוח לדעת בכאב כי במותו נכרי יאכל פרי עמלו, בעוד שעל פי האמת אם היה בוטח בה' היה גם עשיר וגם בעל משפחה וילדים.

והוא מוסר השכל לצעירים רבים בימינו, שדוחים את מועד הקמת משפחתם משום שרוצים תחילה לעשות הון. ומתבגרים כשהם לבדם, וגם אם זוכים להביא ילדים לבסוף, חסרי סבלנות הם לגדלם, ומעט מאד ילדים להם, וגם שלום ביתם אינו במיטבו. וכשמזקינים נוכחים לגלות למפרע את סבלם בגלל בחירתם השגויה בצעירותם בדבר סדר העדיפויות הנכון. אלא אדרבה, צעיר הרוצה להתעשר, יזדרז לשאת אשה, ויכבדה כראוי, ויזכה לעשירות. כדברי רבא לבני מחזא (בבא מציעא נט ע"א): "אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו (כבוד את נשותיכם כדי שתתעשרו)".

יֵצֵא לְמַלְךְ: 'מלך' ראשי תיבות: 'מח לב כבד'. שלומד במוחו את הוראות התורה, ומשליט את התובנות שבמוחו על רגשות הלב, ואחר כך משליט את שניהם על התאוות שבכבד.

שְׁמֹר רְגַלְךָ: אמר "שְׁמֹר רְגַלְךָ" ולא שמור אבר אחר, משום שעוסק באדם הצועד בשמחה לבית המקדש להקריב זבח, ודומה הוא לאדם הממהר בשמחה לקבל מתנה גדולה. שאם לרוב שמחתו לא ישמור רגלו, עלול ליפול בבור ולהיהרג או להינזק, ונמצא מפסיד בהליכה זו יותר משהרוויח. כתיב 'רגליך' וקרי 'רגלך', כמזהיר על כפל שמירה. לומר שיתן דעתו היטב על שתי רגליו כאילו היו רגל אחת, ולא יסח דעתו מאחת מהן, לפי שכל תקלה קלה עלולה להפילו לאבדון.

וְקָרֹב לְשִׁמְעַתְּ מִתַּת הַפְּסִילִים זָבַח: לפי שהמון העם הושפעו מעובדי האילים לחשוב שהאל דומה חלילה למלך בשר ודם עריץ, שאם מפייסים אותו בקרבנות, מעלים הוא עיניו מגנבה ורצח וניאוף ומכל העבירות שבין בני האדם לחבריהם. ולפיכך קראם כסילים. ומטעם זה הרבו נביאי ישראל להזהיר על מצוות שבין אדם לחברו ורק מעט על המצוות שבין אדם למקום שבהם היו זהירים יותר, לשלול את השיבוש שנכנס להמון העם מאומות העולם.

רכישת ספרו החדש של הרב זמיר כהן עם פירושו 'זר חכמה על ספר קהלת' חייגו להדברות שופס 073-222-1250

הַמַּתִּים שֹׁכְבֵי מֶתוֹ: כפל דבריו לומר שמשבח את המתים שעוד כשהיו בחיים חיו בתחושה שכבר מתו, לרוב סבלם, ומשבחם יותר מן החיים אשר חיים עדנה בעושר ובנעימים, אבל עלולים לאבד את חיי הנצח שלהם.

אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֲדָנָה: ואולי ימותו בלי תשובה. ועוד, שאלו שמתו כבר גילו את התועלת הרבה שהפיקו מסבלם ושמחים בו, בעוד החיים כאובים ומתלוננים.

גַּם זֶה הֶבֶל וְעִנְיָן רַע הוּא: שכן בקללת "בְּזַעַת אֶפְיָךְ תֹּאכַל לֶחֶם" (בראשית ג, ט), נגזר על האדם לעשות השתדלות סבירה כדי להשיג את הנדרש לו לחיות חיים סבירים בעולם. אבל כדי להתעשר באופן שיהיה לו רכוש רב ועצום, ישנן שלש אפשרויות. האחת, בגזרת ה' עליו שיהיה עשיר לפי צורך מסלול תיקונו בעולם, וממילא אין צורך בריבוי השתדלות. והשנייה, בבחירה בטוב על ידי ששומר שבת שהיא מקור הברכה, ומכבד את אשתו, וזוהר במתן צדקה ובנטילת ידיים ובברכת המזון (אלא אם כן לפי מסלול תיקונו בעולם הכרחי לחלוטין שיהיה עני, ומקבל שכרו הרב עבור מצוות אלה בדרכים אחרות, כגון נחת מילדיו וכיוצא בזה). והשלישית, על ידי שחוטא בגזל ובעושק. לפי שהבחירה נתונה ביד האדם לבחור ברע ולפרוץ גזירת עליו, אלא שלבסוף יענש על חטאו בבחירתו הרעה, ונמצא מפסיד וסובל הרבה יותר ממה שהרוויח ונהנה. אבל בריבוי השתדלות אין האדם מתעשר.

נמצא שלא נכון ולא כדאי לאדם לנסות להשיג עושר על ידי ריבוי השתדלות, וודאי שלא על ידי גזל ועושק. אלא ישתדל לפרנסתו רק לפי הנדרש לעשות כדי להשיג את הצריך לו לחיים סבירים בעולם. לפי שריבוי ההשתדלות לא יועיל, ועושר על ידי עושק וגזל אינו נכון ולא כדאי.

והנה יש אדם שעתידי להתעשר בכל אופן, גם אם ישתדל מעט, לפי שנגזר עליו כן בגזירת עליון. אך הוא בטיפשותו מתאמץ לעמול הרבה בימים ובלילות ללא מנוח, וכשרואה שרכושו הולך וגדל סבור הוא בטעות שרק בזכות עמלו הרב הוא מתעשר, ומתוך כך אינו מקדיש זמן לשאת אשה וללדת ילדים, אלא דוחה את הדבר לגיל מאוחר, עד שכבר מתרגל לחיות בדד, ומתקשה למצוא בגיל זה מי שתתאים לו, וגם אינו מסוגל לחיות חיים משותפים תקינים עם אשה, כאדם

(א) וְשִׁבְתִּי אֲנִי, וְאֶרְאָה אֶת-כָּל-הָעֹשִׂים, אֲשֶׁר נַעֲשִׂים, תַּחַת הַשָּׁמַיִם; וְהִנֵּה דַמְעַת הָעֹשִׂים, וְאִין לָהֶם מִנְחָם, וּמִיַּד עֹשְׂקֵיהֶם כָּח, וְאִין לָהֶם מִנְחָם. (ב) וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת-הַמַּתִּים, שֹׁכְבֵי מֶתוֹ-מִן-הַחַיִּים, אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֲדָנָה. (ג) וְטוֹב, מִשְׁנִיְהִים אֶת אֲשֶׁר-עָדוֹן, לֹא הָיָה: אֲשֶׁר לֹא-רָאָה אֶת-הַמַּעֲשֵׂה הָרַע, אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם. (ד) וְרֵאִיתִי אֲנִי אֶת-כָּל-עֵמֶל, וְאֶת כָּל-כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֵׂה--כִּי הִיא קִנְיָת-אִישׁ, מַרְעִיהוּ; גַּם-זֶה הֶבֶל, וְרַעוּת רוּחַ. (ה) הַפְּסִיל חִבֵּק אֶת-יָדָיו, וְאֵכַל אֶת-בְּשָׂרוֹ. (ו) טוֹב, מֵלֹא כֹף נַחַת מִמֵּלֶאכְלֵי חַפְזִים עֵמֶל, וְרַעוּת רוּחַ. (ז) וְשִׁבְתִּי אֲנִי וְאֶרְאָה הֶבֶל, תַּחַת הַשָּׁמַיִם.

(ח) יֵשׁ אֶחָד וְאִין שְׁנַיִם גַּם בֵּין וְאָח אֶין-לוֹ, וְאִין קֶץ לְכָל-עֵמֶלּוֹ גַּם-עִינְיוֹ (עֵינּוֹ), לֹא-תִשָּׁבַע עֹשֶׂר; וְלִמֵּי אֲנִי עֵמֶל, וּמְחַסֵּר אֶת-נַפְשִׁי מִטוֹבָה גַּם-זֶה הֶבֶל וְעִנְיָן רַע הוּא. (ט) טוֹבִים הַשְּׂנַיִם, מִן-הָאֶחָד: אֲשֶׁר יֵשׁ-לָהֶם שֹׁכֵר טוֹב, בְּעֵמֶלָם. (י) כִּי אִם-יִפְּלוּ, הָאֶחָד יִקָּים אֶת-חֻבּוֹ; וְאִילוּ, הָאֶחָד שְׁיִפּוֹל, וְאִין שְׁנַיִם, לְהַקִּימוֹ. (יא)

גַּם אִם-יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם, וְחַם לָהֶם; וְלֹאֶחָד, אִידִי יַחַם. (יב) וְאִם-יִתְקַפּוּ, הָאֶחָד--הַשְּׂנַיִם, יַעֲמֹדוּ נִגְדּוֹ; וְהַחוּט, הַמְשַׁלֵּשׁ, לֹא בְּמַהֲרָה, יִנָּתֵק. (יג) טוֹב יָלַד מִסֶּפֶן, וְחָכֵם--מִמֶּלֶךְ זָקוֹ וְכֹסֵל, אֲשֶׁר לֹא-יָדַע לְהַהֲרֹ עוֹד. (יד) כִּי-מִבֵּית הַסּוּרִים, יֵצֵא לְמַלְךְ: כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ, נוֹלַד רֶשַׁע. (טו) רֵאִיתִי, אֶת-כָּל-הַחַיִּים, הַמְהַלְכִים, תַּחַת הַשָּׁמַיִם עִם הַיָּלֵד הַשְּׁנַיִ, אֲשֶׁר יַעֲמֹד תַּחְתָּיו.

(טז) אֶין-קֶץ לְכָל-הָעַם, לְכָל אֲשֶׁר-הָיָה לְפָנֵיהֶם גַּם הָאֲחֻרֹנִים, לֹא יִשְׁמָחוּ-בוֹ: כִּי-גַם-זֶה הֶבֶל, וְרַעִיוֹן רוּחַ. (יז) שְׁמֹר רְגַלְךָ (רְגַלְךָ), כַּאֲשֶׁר תִּלְךְ אֶל-בֵּית הָאֱלֹקִים, וְקָרֹב לְשִׁמְעַתְּ מִתַּת הַפְּסִילִים זָבַח: כִּי-אִינֶם יוֹדְעִים, לַעֲשׂוֹת רַע.

וּמִיַּד עֹשְׂקֵיהֶם כָּח: כמו בכח. לפי פשוטו, הוא כדרכו בספר קהלת לחייב את הלומד להתבונן בעיון ולהשלים את החסר, למען יתאמץ להבין גם עומקם של דברים. ולפיכך חיסר את האות ב'. ועוד רמז בזה שעושיקים מהם את כחם. והוא עוול על גבי עוול. שלא רק שעשקו את ממונם, שהוא נזק הניכר לעין, אלא גם עשקו את כחם הנפשי. והרי זה גרוע מזה. ומרמז עוד כבדרך אגב גם לעשוק עצמו, שישקול בדעתו היטב אם להיאבק על ממון שאין לו הכרח בו, מאחר וכל מאבק כזה נוטל ממנו כחות נפשיים, ולעיתים עדיף לוותר הגם שהצדק עמו.

תנו לנו לעשות לכם את השבת בגדול! לקראת שבת הגדול הזמינו לבית הכנסת שלכם שבת של עונג והתעלות רוחנית עם אחד ממרצי הידברות! ✓ עונג שבת של שירים ושמחה ✓ הרצאות מרתקות ✓ שיעור מיוחד לנשים

הרב רפאל אוחיון / הרב מרדכי חזיון / הרב שי עמר / הרב עמנואל מורחי / הרב ראובן וכאים / הרב מרדכי לוי / הרב ניסים אוני / הגרפולוג הרב מאיר ברי יהודה

להזמנת שבת ללא עלות: 073-222-13-61

קוראים את עלון הידברות בקביעות?

ספרו לנו על זה!

בין ממלאי משאל הקוראים יוגרלו **250 ₪** לרכישת ספרים. מתנת הידברות שופס שתפו אותנו בדעתכם על העלון

קוראים יקרים,

בכל שבוע, כאשר אתם מחזיקים בידכם את העלון השבועי של ארגון הידברות, אתם נהנים מתוכן עשיר, איכותי ומושקע. אנו עושים כל מאמץ להעניק לכם מאמרים איכותיים ומעמיקים, סיפורים מרתקים, הלכות נפוצות ועוד מגוון רחב של תכנים. כעת יש לכם הזדמנות להשפיע על תכני העלון, ולספר לנו מה אתם אוהבים יותר – ומה פחות, וגם להציע הצעות לייעול ולשיפור.

ענו על השאלון שלפניכם, ושלחו אותו בדואר או במייל לבית הידברות.

בין השולחים יוגרלו 250 ₪ לרכישת ספרים בהידברות שופס.

לא מתחברים כלל

1

סמנו עבור כל מדור בעלון עד כמה אתם אוהבים ומתחברים אליו מ-1 - לא מתחברים כלל, ועד 5 - אוהבים ונהנים מאד.

5 אוהבים ונהנים מאד

1 2 3 4 5	היומן של שלמה – פעילות הידברות	1 2 3 4 5	פרשת השבוע – הרב זמיר כהן
1 2 3 4 5	ילקוט יוסף – הראשל"צ הרב יצחק יוסף	1 2 3 4 5	שאל את הרב – הרב אברהם יוסף
1 2 3 4 5	שולחן שבת – הרב ציון מלכא	1 2 3 4 5	היהודי החושב – דניאל בלס
1 2 3 4 5	עושים תשובה – הרב דן טיומקין	1 2 3 4 5	שבע עובדות – נעמה גרין
1 2 3 4 5	ילדים מספרים – חיים ולדר	1 2 3 4 5	ארזת הכלים – הרב יצחק פנגר
1 2 3 4 5	מה בפרשה?	1 2 3 4 5	סוד הנישואין – הרב זמיר כהן
1 2 3 4 5	בדיחות לילדים	1 2 3 4 5	בית יהודי – הרב שמחה כהן
1 2 3 4 5	חבורת הבלשנים – קומיקס	1 2 3 4 5	חינוך ילדים – הרב אפרים אורשלימי
1 2 3 4 5	אחת שאלתי 2 – הרב ארז חזני	1 2 3 4 5	קו ההלכה – הרב ירון אשכנזי
1 2 3 4 5	מזווית נשית – הרבנית ימימה מזרחי	1 2 3 4 5	מגזין הידברות – בעלי תשובה
1 2 3 4 5	חכמת נשים – הרבנית חגית שירה	1 2 3 4 5	הידעת? – דבי רייכמן
1 2 3 4 5	פורום מומחיות	1 2 3 4 5	סיפורים מהחיים – חיים ולדר
1 2 3 4 5	בריאות טובה – הרבנית רחל בצרי	1 2 3 4 5	פרקים מתוך ספרי הרב זמיר כהן

הנשירו אותנו ופרטנו את דעתכם האישית:

מהי ההתרשמות הכללית שלכם מהעלון?

מה לדעתכם חסר בעלון?

האם הנך מפיצה/ה את העלון? אם לא, מה היה גורם לך להצטרף למערך המפיצים?

אילו עלונים נוספים הנך קורא/ת בשבת?

שם _____ כתובת מלאה _____ טלפון _____

את השאלון המלא יש לשלוח לבית הידברות, רח' שנקר 20, פתח תקווה, לידי מיכאל לוזיא. או במייל לכתובת oneg.shabat@htv.co.il | ניתן גם לצלם ולשלוח אל המייל הנ"ל.

ילקוט יוסף

הלכות סעודת פורים

מה אוכלים בסעודת פורים, ומתי? והאם נשים חייבות בסעודה?

פורים לדחות שבועה בשם שמים, וצריך להתענות, אם לא מצא היתר לשבועתו. ולרווחא דמילתא יעשה הסעודה בלילה.

- י. טוב לעשות סעודת הפורים יחד עם חבריו ובני ביתו בשחרית.
- יא. אף האבל על אב ואם בתוך י"ב חודש יכול להשתתף במסיבת סעודת פורים, אשר נערכת מחוץ לביתו. ואם יש שם כלי נגינה, ימנע האבל מלהיות שם.
- יב. חייב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. וישתה יין כדי שיהיה שמח ומבושם, וישתכר מעט וירדם בשכרותו.
- יג. יש נוהגים לאכול מאכל זרעונים בפורים (ובכלל זה תבשיל אורז), זכר לזרעונים שאכלו דניאל וחבריו בבבל, וכן אסתר היתה אוכלת ממניני זרעונים.
- יד. סעודת חתן בפורים הנערכת בבית החתן, ויש שם עשרה גדולים, צריך שיהיו שני אנשים שהם פנים חדשות כדי לברך שבע ברכות, ואין יום הפורים נחשב כפנים חדשות.

רכישת 'ילקוט יוסף' המלא או המקוצר, חייוג להדברות שפון: 099-222-1250

- א. נכון ללמוד תורה שעה אחת קודם הסעודה, או בתוך הסעודה. ומה טוב ללמוד ההלכות הראשונות של פסח עם סעודת הפורים, לסמוך גאולה לגאולה.
- ב. נכון להרבות בשירות ותשבחות להשי"ת. טוב ההדות לה' ולזמר לשמו כי נעים, על כל הטוב אשר גמלנו. ומצוה לשמח הקטנים במיני מתיקה ומעדנים.
- ג. כשיערוך השולחן לסעודת פורים, אין צריך להשאיר מקום פנוי בשלחן זכר לחורבן בהמ"ק.
- ד. מצווה להרבות בסעודת פורים. ויוצאים ידי חובה בסעודה אחת. ומן הדין אין סעודת פורים צריכה פת, אולם נכון לחוש לכתחילה לדעת הפוסקים הסבורים שצריכה פת.
- ה. וכיצד חובת סעודה זו? שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תשיג ידו. ויש להדר אחר בשר בהמה חלק (גלאט), שיש אומרים שאין יוצאים ידי חובה בבשר עוף ודגים, שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ואם קשה לו בבשר בהמה,

- ואכל בשר עוף.
- ו. מזכירים "ועל הנסים" בברכת המזון, הן בסעודה שאוכלים ליל פורים והן בסעודות היום. ומכל מקום אם טעה ולא אמר "ועל הנסים" בברכת המזון, ולא נזכר עד שאמר "ברוך אתה ה'" (כדי לחתום על הארץ ועל המזון), כיוון שאמר ה' - אין מחזירים אותו. ואפילו לא עשה אלא סעודה אחת במשך כל יום הפורים. ובאמצע הרחמון יאמר: הרחמן הוא יעשה עמנו נסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי מרדכי ואסתר וכו', עד ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה.
- ז. ב"על הנסים" שבתפלה ובברכת המזון, צריך לסיים: ועשית עמהם 'נסים ונפלאות' בלשון רבים, ולא 'נס ופלא'.
- ח. אף הנשים חייבות בסעודת פורים, אך יתו רק מעט יין.
- ט. הנשבע להתענות בפורים - אין כח במצות

קו

ההלכה

ביתו, או לבאים בשעריו (ש"ת יביע אומר חלק ט' במילואים לסימן ע"ד).

ט. הרוצה לצאת ידי משלוח מנות במה שמזמין את חברו, יש לו לתפוש הלחם והתבשיל או ב' מאכלים אחרים בידו, ואומר לו: הרי לך שתי מנות אלו במצוות משלוח מנות איש לרעהו שתיקנו מרדכי ואסתר לתת ביום זה, לתקן את שורש מצוה זו במקום עליון וכו' (כף החיים סימן תרצ"ו סעיף קטן מ"ח). ואף הלוקח מנות של מאכלים והולך לבית חברו ואוכל אותם יחד עמו, יצא ידי חובת משלוח מנות (יביע אומר חלק ט' ס' ע"ד).

סעודת פורים

- א. מצווה להרבות בסעודת פורים, ובסעודה אחת יוצאים ידי חובה.
 - ב. זמנה של הסעודה הוא ביום הפורים ולא בלילה, וסעודת פורים שעשאה בלילה - לא יצא ידי חובתו. ומכל מקום אף בלילה ישמח וירבה קצת בסעודה (שלחן ערוך והרמ"א ס' תרצ"ה סעיף א').
 - ג. יש להדר לאכול פת בסעודה זו, ובדיעבד אינו מעכב (חזון עובדיה עמ' קע"א).
 - ד. לכתחילה ישתדל לקנות לכבוד סעודה זו בשר בקר. אמנם בדיעבד יוצא ידי חובתו אף בבשר עוף או בדגים (ש"ת שבט הלוי חלק י' סימן י"ח אות ג').
- הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענם. לכל שאלה בהלכה, חייוג עכשיו 073-3333-300

הרב ירון אשכנזי

עיקרי ההלכות לקראת חג הפורים (המשך)

משלוח מנות

- א. חייב לשלוח לחברו שתי מנות בשר או של כל מיני אוכלים, שנאמר ומשלוח מנות איש לרעהו, שתי מתנות לאיש אחד. וכל המרבה לשלוח לרעים - משובח (שלחן ערוך סימן תרצ"ה סעי' ד').
- ב. אינו יוצא ידי חובה בבגדים וסדינים או במשלוח של מעות, שצריך לשלוח דווקא מנות של מאכל או משתה, והוא הדין שאינו יוצא ידי חובה אם שלח לחברו חבילת סיגריות, משום שאינם דבר מאכל (חזון עובדיה שם, הלכות משלוח מנות).
- ג. השולח לחברו בשר ובקבוק יין וכיוצא בזה, יוצא בזה ידי חובת משלוח מנות, שגם המשקה נחשב ל"מנה" אחת. וכמו שאמרו במגילה (ד'). ואפילו שלח שני מיני משקים בלבד - יוצא ידי חובת משלוח מנות. כן מבואר בספר צרור החיים לרבינו חיים בן שמואל תלמיד הרשב"א (עמ' ק"ח). וטוב להדר ולשלוח שני מיני אוכלים. כן פסק בילקוט יוסף (סימן תרצ"ה אות י"א).
- ד. השולח לחברו משלוח מנות בעילום שם, כיוון שאין המקבל יודע מי שלח אליו את המנות - לא יצא ידי חובה (ש"ת כתב סופר אורח חיים סימן קמ"א אות ב', ובחזון עובדיה עמוד קנ"ב, ומרן הרב אלישיב יבקשו מפיחו - פורים פרק א' אות כ"ב). והוא הדין

נותרו חדרים! אחרונים!

במלון המפואר לאונרדו ירושלים

ארגון הידברות מזמין אותכם לחגוג את

ליל הסדר

י"ד - ט"ז ניסן | 30-31.3.18

073-2221270

הידברות צינלדים

ילדים מספרים
חיים ולדר

לילה בגמחה (א')

עמנואל נולד עם כפית זהב בפה - אבל דברים משתנים כשאביו נוסע לנסיעה ארוכה

מעולם לא גרנו בדירה

כזו.

יום רדף יום, ואני חשתי שמשוהו קורה. לא ידעתי מה. אבי אינו מתקשר, אמי כל הזמן בטלפון, והיא לא אותה האמא שאני מכיר. שאלתי אותה פעם: "אמא, מה קורה? מתי אבא יחזור?" והיא אמרה לי: "אם ירצה ה' יהיה בסדר". פעם העירה אותי באמצע הלילה לדרך עם אבא שלי. שאלתי: "אבא, מתי אתה חוזר כבר? הבטחת לי אקוריוס, זוכר?", והוא אמר לי: "בעצרת ה' יהיה בסדר", ובכלל לא התחס לבקשה שלי שיחזור, או לאקוריוס.

יום אחד, אולי היום הכי קשה בחיים שלי, התקוטטתי עם חבר בכתה. ופתאום הוא אמר לי: "אבא שלך גנב".

"אתה מקנא?", שאלתי.

"בכלל לא", אמר. "אבא שלך גנב, ובגלל זה הוא ברח לחוץ לארץ".

בשבוע הבא אספר לכם איך התבררה לי האמת.

שהיום בא ומחר הולך".

אבל אני לא חשתי לגע על מחר. רק על אותו הרגע, ורק על הצעצועים היפים והחיים הטובים שיש לי. אבי נהג לנסע לחו"ל פעמים רבות לרגל עסקיו. הוא חסר לי מעט, אבל ידעתי שהוא לא יוצא ליותר משבוע, ותמיד הוא מביא לי מתנות מכל רחבי העולם. אז מה רע?

יום אחד, לפני כשנה, הוא נסע לנסיעה ארוכה יותר. שבוע עבר, ועוד שבוע, ועוד אחד. דברתי אתו מספר פעמים בטלפון, והוא אמר לי שהוא נאלץ להתעכב. עד שבשיחה אחת אמר לי, שלא יוכל להיות אתנו בקשר זמן-מה. אז עוד לא ידעתי מה זה "זמן-מה".

המשכתי ללכת לבית הספר, וכשחזרתי, הייתי רואה את אמי משוחחת בטלפון, תמיד בלחש, תמיד האפרכסת צמודה חזק לפנייה. כשהייתי מגיע, היא הייתה מחיכת אלי, אבל אני ידעתי שהיא די מטרדת. לא אמרתי מלה.

יום אחד עברנו דירה. לזה כבר הייתי רגיל,

שמי עמנואל.

אני גר בירושלים ולומד בכתה ו'. אומרים שנולדתי "עם כפית זהב בפה" - הכונה היא למי שנולד בבית עשיר ולא חסר לו כלום, ובאמת, תמיד קבלתי כל מה שבקשתי. בעצם, גם דברים שבכלל לא בקשתי. ההורים שלי די פנקו אותי, ולא היה חסר לי דבר.

הייתי גאה מאד באבא שלי ולא הסתתרת את זה שהוא עשיר מאד. כל מלה שניה הייתי אומר "אבא שלי" או בקצור: "אב'שלי". ראיתי שאנשים מאד מתעניינים בו ובכמה כסף שהוא מרויח. התלהבתי גם אני. נהגתי לשאל אותו על עסקיו, אך הוא אמר לי: "זה לא עסק לילדים בגילך".

הערצתי את אבא שלי, ואף אמרתי את זה לכלם. אבי לא אהב את זה שאני מתגאה כל כך בכסף שלו. "כסף בא וכסף הולך", הוא נהג לומר לי. "זה יפה

בדיחות לילדים

המורה בקשה מהתלמידים לכתוב חיבור בנושא "אמא יש רק אחת".

דני כתב: אמא בקשה ממני להביא לה שתי ביצים מהמקרר. הלכתי למקרר ואמרתי לה: "אמא, יש רק אחת!"...

יוסי: אמא, אין לי כח ללכת לבית הספר...

אמא: אבל אתה חייב ללכת!

יוסי: למה אני חייב?

אמא: כי אתה המנהל!...

- מה האיש הכי חזק בעולם לא יכול להחזיק יותר מ-5 דקות?

- את הנשימה...

- יעל, לחתוך לך את התפוח ל-2 או ל-4?

- ל-6, או אפילו ל-8. אני רעבה...

מה בפרשה?

בגדי כהונה

הקב"ה מורה למשה רבנו לצוות את בני ישראל על הדלקת נר התמיד.

לאחר מכן מפרט הקב"ה למשה את הבגדים שאותם ילבשו הכהן הגדול ושאר הכהנים. הפרשה מפרטת את בגדי כהן גדול: החשוך, האפוד, המעיל, הכתונת, המצנפת והאבנט, ומסבירה ממה עשויים האפוד וכתפותיו; כיצד יש להכין את החשוך ומהן 12 האבנים שיונחו עליו כנגד 12 שבטי ישראל; איך צריך להיות מעיל התכלת מקושט בפעמון ורימון, וכיצד יש לדאוג ששפתו לא תיקרע; היכן יונח ציצץ הזהב, וכן הלאה.

התורה ממשיכה ומפרטת את ארבעת בגדי הכהן ההדיוט. לאחר מכן מצווה הקב"ה את משה למשוך את אהרן ובניו לכהונה, ומלמד אותו על הקרבן שעליהם להקריב. בסוף הפרשה מצווה הקב"ה את משה רבנו על בניית מזבח הזהב.

לפרטים והזמנות:
073-222-1250
shops.hidabroot.org

זמן אפס ספרו החדש של אליהו שירי ליצירת שפע, ריפוי, צמיחה ואושר

נזר כהן חלק ב' החלק השני והחדש של חלקי השולחן ערוך מאת הרב זמיר כהן

מרן בא בימים סיפורים נדירים, ביוגרפיה ואלבום תמונות ממסכת חייו של הרב שטיינמן זצוק"ל

ספר קהלת עם פירוש הרב זמיר כהן ספר ההדרכה המושלם לחיים נכונים ומאושרים טובים ומאושרים

מדווית נשית

אם שותים לא נוהגים (בצניעות)

בחני את עצמך: האם תעברי את פורים בשלום?

נעשה מתוך שכרות ושלא בנוכחות בן זוגה - ודאי שהוא חוטא לכללי הצניעות. זאת ועוד - כדאי לשמור על צלילות דווקא בסעודת פורים, ומסביר הפליא הרבי מסלונים, שדווקא אז ישנה עת רצון גדולה. כשבכל שנה מגיע ה"מלך" למשתה היין ושואל אותך: "מה שאלתך ומה בקשתך, עד חצי המלכות ותעש?", ו"כל הפושט יד בזמן זה - נותנים לו!" ("נתיבות שלום" לפורים), ודאי שלא כדאי להיות מטושטשי חושים בעת רצון שכזו!

גם לגברים קיימת הגבלה בשתייה, כשזו פוגעת בתקשורת שלהם עם הקב"ה: שלמה המלך נרדם שנת שיכורים ביום בו נסתיימה בניית המקדש כשכולם ממתנינים לו בשערי המקדש כדי להקריב קרבנות ולהתפלל. אמו מעוררת אותו בנזיפה: "אל למלכים שתו יין!" (סנהדרין י'). אין שום היתר לעמוד בתפילות הפורים מתוך שכרות! רק בפורים אדם ניכר בשחוק - ביכולת לשמוח ולשמש - אלוקים ואדם.

לרכישת ספרה החדש של הרבנית ימימה מזרחי 'איך היא צומחת - על התחדשות, צמיחה, שמחה וברכה', חייגו להדברות שופר: 073-222-12-50

עומדים במרכזו של נס הפורים? האם נזהרת שלא לכעוס עליהם בעת שמייעת המגילה/סעודת הפורים? האם בצאת החג הם נראים עזובים, עצובים ומרוטי תחפושות?

ובכוסך - בעוד שהאיש מצווה לשותות "עד דלא ידע", הרי שאין ציווי דומה לאישה, ולהיפך: "כוס אחת - יפה לאישה, שתיים - ניוול הוא לה", וכמות גדולה יותר של יין - מביאה את האישה לידי עבירה (כתובות ס"ה). מדוע? מפני שכידוע, "נכנס יין - יצא סוד", וסודה השמור של האישה הנו הרצון להתקשר ולתקשר. זו הסיבה בשלה גברים ששותים בכמות גדולה - יתכנסו לתוך עצמם תוך התעלמות מן הנוכחים, בעוד שאישה תנסה דווקא ליצור קשרים עם הסיביה. וכשהדבר

ליום הפורים ישנה מעלה על פני יום הכיפורים: בעוד שביום הכיפורים את במעין תחפושת של מלאך, לובשת לבן, לא אוכלת ולא שותה, הרי שדווקא בפורים "האדם ניכר" - היינו, את נבחנת ללא כל תחפושת, בארבעה עניינים בסיסיים העומדים במרכזו של החג: "האדם ניכר בכוסו, ובכיסו, ובכעסו, ובשחוקו" (בבלי, עירובין ס"ה).

בכיסך - ביום הפורים את נבחנת בחשק ובמחשבה שאת משקיעה במשלוחי המנות: האם הכנת סלסילות זהות לכולם, או שלפחות במשלוח אחד השקעת מחשבה אישית של "איש לרעהו"? האם פעלת לשם מצווה, או שמא את מחזירה מנה אפיים לכל שולח, בדמות משלוח ממוחזר ממנות קודמות שהגיעו אלייך? בכעסך - האם זכרת שהילדים ושמתם

חכמת נשים

משלוח מנות מהקב"ה

לא בטוח שהוא מעוצב כמו שאת רוצה, אבל תסמכי על העיצובים של אבא שבשמיים

לבנים: אני כאן, מציץ עליכם מהחורים. ומה זה כרפס? כרפס הם כרים עם פסים. זה היה באופנה, כל הכריות עם פסים, להזכיר את כתונת הפסים של יוסף, שעמד בניסיון בגבורה. ותכלת - זה שמיים... המגילה מגלה לנו שהשם איתך גם בנפילות הכי גדולות. "כשם שמשנכנס אב ממעטים בשמחה, כך משנכנס אדר מרבים בשמחה". למה צריך להזכיר את חודש אב? בחודש אב, בתשעת הימים, נוהגים מנהגי אבלות, לא שומעים שירים ולא רוקדים. ואם נראה משהי ששרה ורוקדת בימים האלה, נגער בה, נכון? היי, מה נסגר איתך? תשעת הימים עכשיו... מה זה? לא יפה! בדיוק כך באדר, אם תראי מישהי עם פנים חמוצות ועצובות, תגדי לה: היי, מה נסגר איתך? אדר עכשיו! מה זה? לא יפה! את חייבת לשיר ולרקוד ולשמוח, כי השם עושה לך חודש הזה כאלה ניסים ונפלאות, ושולח לך משלוח מנות יפה ומעוצב ומלא בישועות.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-2221290

ויצוף. כך גם את, כמה שאת מתערבבת לפעמים או ח"ו מתלכלכת, תמיד בסוף האמת עולה, האמונה מתגלה, את מתחרטת ועושה תשובה. הזית אינו מוציא שמן עד שמנוערים אותו, דורכים עליו, כותתים אותו... רק אז הוא מוציא שמן שהוא לא רק למאכל, אלא גם להאיר. ככה, דווקא מהמקום הזה, כשאת כתושה, כתושה - נדלק האור הכי גדול, ובתוך המקומות הכי נמוכים מתגלה האור של אבא שבשמיים. בסיפור המגילה, בתחילה היה הדור רחוק. הבנים השתחוו לצלם, הם הגיעו לסעודת אחשוורוש, והקדוש ברוך היה שם, גם במקום הנמוך הזה. אומר הבן איש חי: "חור, כרפס ותכלת" - מה זה חור? חור הם סדינים ווילונות מלאים חורים. נכנס לו ג'וק, לאחשוורוש, כל הארמון - וילונות וסדינים עם חורים. זה היה ליין חדש, ולמה זה? להראות

פרשות תרומה ותצווה תמיד נקראות בחודש אדר, וסמוכות לפורים. דווקא כשאת כתושה, את מקבלת מהקדוש ברוך הוא משלוח מנות מהודר, מעוצב ועטוף בסרט מתנות. לא בטוח שהוא מעוצב כמו שאת רוצה, אבל תסמכי על העיצובים של אבא שבשמיים שהם מעוצבים הכי עדכני, ומעצבים לך את האישיות. "ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור...". למה שמן זית? שהוא מהודר מכל השמנים. כך ישראל הם העם המובחר, ראש לכל האומות. הזית, העלים שלו אינם נושרים לעולם, לא בקיץ ולא בחורף. ככה הלב שלך, בעליות... בירידות... תמיד יש בו אמונה, תמיד את מחוברת לאבא שבשמיים, גם אם לפעמים לא רואים אמונה, היא שם! הזית, עם כל משקה שנערבב אותו - הוא יעלה

במלון המפואר גני ירושלים שבת הגדול | פ' צו | ז' ח' ניסן 23-24/3/18 ח'י"ט ו'הב'ט"ו מקואר 073-2221270

הרב שמעון פרץ

הרב זמיר כהן

הרב יצחק בצרי

הרבנית חדוה לוי

הרבנית ימימה מזרחי

שבע ברכות' מזמין אותך לסופ"ש רווקות בלבית פמ"ד

במהלך השבת תקבלי כלים למציאת החיווג הנכון

**מתוך
היומן**

"אני רוצה לתת מתנות לאביונים, אבל אין לי כלום. מה עושים?"

פורים בהדברות - זה אנשים שרוצים לקיים את מצוות היום בלהט, ובכל דרך אפשרית. כמה טוב להיות חלק מעם ישראל

הייתי נסערת, נסעתי לכותל, נשארתי שם בלילה, שמעתי מגילה, גם בבוקר במניין הראשון. אז עכשיו, התחייבתי כבר בגלל ירושלים במתנות לאביונים בו ביום?!"

מדהים!

שתי שיחות (אמיתיות כמוכן). אני לא מציא אף פעם, של שתי נשמות יהודיות מופלאות שרק רוצות לעשות את רצון הבורא בכל מחיר, ולזכות במצווה הגדולה הזו של מתנות לאביונים בפורים, עליה כתוב שמי שזוכה בה "דומה לשכינה הקדושה". אז תגידו אתם, לא מתאים להם הכינוי המיוחד הזה?

מה שחשבתי לעצמי, זה איך אנחנו לפעמים לא מעריכים, מתעצלים לקיים איזו מצווה, דוחים ואומרים שנעשה אחר כך וכל מיני תירוצים - בזמן שיש כאלה שכל כך רוצים לזכות במצוות הללו ומוכנים לעשות הכל כדי להתחלף איתנו.

השנה, החלטתי שאני לא מחכה. כבר השבוע הודעתי למוקד המתנות לאביונים שאני, אף על פי שאין לי הרבה - ותודה לך' על מה שיש ועל כל מה שנותן לנו, בריאות וחיים ונחת - נותן מנה הגונה לאביונים שהרב זמיר בוחר, וממנה אותו שליח מעכשיו, שישמור על המתנה, כדי שביום הפורים, כשיחלק - תחול השליחות וזה ייחשב "מתנות לאביונים בו ביום בהידור".

אם נדמה לכם שאני מקדם משהו, אתם צודקים. מקדם את רצון ד' לקיים מצוות.

אז אני מסודר. השנה, את קיום המצווה הזו בהידור, כבר ביצעתי. מעניין אלו סיפורים אסוף בימים הקרובים ליומן שלי.

רק תזכרו, פשוט כיף להיות חלק מהעם האדיר הזה.

פורים שמח!

(לתת לכם כתובת מייל למשלוחי מנות?)

מדור זה מביא סיפורים קטנים על מעשים גדולים, המצויים ביומנו של שלמה, המזכיר רב הפעלים של הידברות. הוא נמצא תמיד מאחורי הקלעים, אין פעם שהוא לא זמין, ואין בעיה שלא יתאמץ לפתור. אם יש לכם מה לומר לשלמה או שאתם צריכים עזרה כלשהי פנו אליו במייל Shlomo11@htv.co.il

אوتו הבוקר של פורים, הייתי עדיין תחת הרושם של מה שסיפר לי אחד החברים, שחיפש את הרב זמיר כהן בבית, והתברר לו לתדהמתו שהרב הלך... לחלק בעצמו את המתנות לאביונים של הידברות. מי כמוני יודע עד כמה אין לו זמן, בטח לא בפורים - שלא לדבר על כמויות הזמן שרבינו שליט"א כבר השקיע בלעבור על המקרים, לבחור למי הכי נכון לתת, מי ראוי לתמיכה. הכל בפיקוח שלו. וכן, הוא השליח של כל מי שמינה, והוא נותן את המעטפות למספר עוזרים שדואגים שהן תגענה לכל מקום. אבל זה לא מספיק, וחלק מהמתנות לאביונים הוא הולך לתת בעצמו.

במהלך היום הגיעה שיחה למוקד המתנות לאביונים, והיא הרימה את מפלס ההתרגשות עוד יותר.

"שלום", אמר הקול מעבר לקו, "אני מעוניין לתת מתנות לאביונים, אבל אין לי כלום. אז מה אפשר לתת? יש דבר אחר שאפשר לקיים בו את המצווה החשובה?"

המוקדנית ההמומה שאלה מהיכן הוא, ובפשטות הוא ענה: "מבית החולים בלינסון".

"יש לך מי שיקרא עבורך מגילה?"
"לא ממש".

בסופו של יום, היהודים המתוקים של הידברות דאגו לו גם לקריאת מגילה מהודרת, גם לסעודת פורים קטנה, גם למשלוח מנות - ואפילו נתנו לו משהו שממנו ייתן מתנות לאביונים.

אבל אותי מה שתפס זו דווקא העוצמה הזו. שוכב יהודי בבית החולים הקודר, לבד, וכל מה שמעניין אותו זה לקיים את מצות הבורא לתת לאחר. יש עוד עם כזה, תגידו לי אתם?

השיחה הבאה הגיעה בשעת לילה מאוחרת. "אני מוכרחה לקיים את המצווה לתת באותו היום", אמרה הפונה.

"מהיכן את?"

"רמת גן".

"אם כך תוכלי לזכות במצוות צדקה החשובה, אבל לצערנו, מתנות לאביונים זה לא ממש ייחשב".

פתאום נשמע קול של בכי. היא ממש נשברה. "אבל רציתי כל כך לקיים!". איזה רצון טהור זה. הוסבר לה, לצדיקה, "איך זה עובד", ושבעצם פורים מבחינתה נגמר, אלא אם כן היא הייתה תושבת ירושלים. שלום, ולהשתמע.

חשבתם שנגמר?

למחרת, ב-6 וחצי בבוקר, מצלצל הטלפון:

"זו אני מאתמול", היא אמרה. "אחרי השיחה

כשפורים מתקרב, חוש הריח מתחדד. יש כאלה שמריחים אלכוהול, יש כאלה שמריחים תחפושות, (יש כאלה שרוצים להריח אזני המן, אבל מי מדבר על ריח כשאפילו טעם בקושי יש להן...).

רק אני מריח... טלפונים?

ערב פורים זו תקופה של טלפונים בהידברות. מכל הסוגים, כולל של יהודים תמימים שהשאירו הודעה שהם מעוניינים לתרום כדי שתהיה להם זכות וברכה לשמירה. נשמע שגרתי? אז זהו, שזו הייתה הודעה שהושארה ב...שבת. איפה סנגורן של ישראל?

שתי שיחות חרוטות אצלי משנה שעברה. אני חייב לספר לכם עליהן, כי זה מה שפורים הזכיר לי.

אתם בטח לא צריכים אותי בשביל ללמד אתכם על שמחה ללא גבולות, שפתאום אתה יכול ללכת החוצה עם בגדים מוזרים, ועם כובע מצחיק על הראש, ובמקום שישלחו אותך לאשפוז, אומרים לך "פורים שמח".

השמחה השלמה היא כשאחד נותן לשני מהאוכל שלו, משלוחי מנות (אל תשאלו אותי איך מנות של אוכל הפכו לשוקולדים בצלופנים, כי בינינו, אני מעדיף את זה ככה) - ובשביל שזו תהיה השמחה הכי שלמה, אז מביאים לכל מי שצריך, גם אם אנחנו לא מכירים, וזה השיא - מתנות לאביונים.

רשימת הנזקקים של הידברות, כבר התפוצצה ממזמן. כשיוצא לי להיתקל במקרים השונים, הדבר שהכי מזעזע אותי זה שמדובר באנשים "רגילים". כלומר, אנחנו מדמיינים נזקקים לבושי סחבות וטלאים, הומלסים קמוטי עור. וזה כל כך לא. זה אנשים רגילים, כמוני וכמוך, רבים מהם עובדים קשה מאוד לנסות לפרנס קצת, ומתמודדים עם צרות וחוליים ומה לא.

אתם עכשיו מסתפקים מה לקנות לפורים, אז הם לא. כי אין להם אפשרות. וכשכולם יצהלו בחוץ, ביום הכי שמח, הם בבית יעשו "כאילו פורים", ואם תדפקו בדלת הם "כאילו ישמחו".

בתקופה הזו יש במוקד מחלקת החסד טלפונים קשים ממש, שאם אני נחשף אליהם אני יכול להיות עצוב הרבה זמן אחרי שמעתי אותם. ויש את הצד השני, של עם ישראל האחד והמיוחד. אין דבר כזה בשום עם, אבל בשום עם, שאנשים מתקשרים ומבקשים לתת ליהודי אחר שהם אפילו לא מכירים - אבל מרגישים שזה אח או אחות שלהם.

**תקיים תפילה מיוחדת
לכל הישועות**

**052-955-15-88
073-222-12-40**

ללא תשלום

**סדנא ביתית בנושא
הכוחות הטמונים בשם האדם**

א"ש הקב"ה

במהלך הערב תינתן אפשרות למשתתפים לשאול על שמותיהם האישיים

עם הרב **מרדכי לוי**

בס"ד

עם המקובל הרב **יצחק בצרי**

כלל מארגן: סט ספרים "סוד שמות בני האדם" במתנה!

איפה יונח השם שככם

ברגע השיא של

פורים?

בוקר טוב חברים, איזו עייפות.
מה הסיפור אתמול עם הסוס של
אחשוורוש? ! אומרים שהמן הוציא אותו
מהחניה והרכיב את מרדכי נשמע מוזר.
ומשהו לא טוב עובר עליו. מקודם
הוא נכנס לארמון כולו מריח ספונזה
👩👩

יועץ המן
תפסיקו לרדוף את המן הצדיק. הוצאנו
הבוקר הכחשה: "לשכת המן מודיעה כי
השמועות הזדוניות והמרושעות בשקר
יסודן ומקורן בעלילות היהודים שיושמדו
בקרוב". הפיצו בכל הכח. 🤔🤔

רל"ש ושתי
היו ימים, היו ימים, כאלה שהמלכה עליה
השלום ולא להתראות הייתה בחיים,
אבל מאז שהיא הוצאה להורג (אחרי
שהפרישה כסף לקרן שלה 😊) והביאו
את החדשה הזו, אסתר, יש לי הרבה
תהיות אם בכלל כל הקטע הזה שאתם
עושים ליהודים בשנים האחרונות, רדיפות
ורצון להשמיד, לא יתהפך עלינו

✓ 15:43 איך יתהפך?

עוזר אחשוורוש
יש בזה משהו, בסוף הם ינצחו אותנו,
ואז כמו כל החגים שלהם "רצו להרוג
אותנו, לא הלך, יאללה מסיבה". הם עוד
יעשו מכל שושן הבירה צחוק גם עוד
שנים סם. אתה לא רוצה להכנס לראש
של היהודים. תדמיין לך רק חג שבו הם
מתחפשים להמן או אחשוורוש המלך
ועושים צחוקים על חשבוננו.

רל"ש ושתי
יוו, לא מצחיק העניין הזה. בואו נפיל
פורים מה עדיף, לנסות להלחם ביהודים
או לא.

יועץ המן
מה אתם לחוצים, תגידו לי. נניח
שהדמיונות שלכם יתממשו. אז תהיה
להם איזו סעודה. נו, שוין.

סעודה? הם מסוגלים לחבר מגילה
שלימה ולהוציא אותנו מטומטמים. הכל
הם זוכרים 🤔
כיועץ לענייני יהודים, כשאני מסתובב
אצלם למשל בפסח, לפעמים אני מרגיש
שפרעה עדיין חי. עכשיו בחג שילעג לנו,
הם יצאו לרקוד ברחובות, לשתות עד
דלא ידע, ולהביא אחד לשני שוקולדים
ומנות. וחכו, נראה לכם שזו המצווה הכי
גדולה? 🤔

רל"ש ושתי
מה יכולה להיות מצווה יותר גדולה
אצלם?

א פשר לומר זאת במילים הפשוטות ביותר:
כל הרעיון של פורים זה שתהיה שמחה אמיתית,
שתהיה אכפתיות, אחד שולח לשני מנות, אחד נותן
לאביון מתנות. כי כיהודי אמיתי, אתה לא באמת מסוגל לשמוח
ולחגוג כך כשלא רחוק ממך, יושב מישהו שכל כך צריך אותך ולא
יכול לחגוג פורים – כמוך! וזה לא אנשים רחוקים מאוד, לרוב הם
כאלו שאתם מכירים ולא חולמים מה עובר עליהם בחיים.

זו הזדמנות נדירה כשפתוחים שערי השמיים, לקיים את מצוות
מתנות לאביונים כפי שכתוב ב'שולחן ערוך': "כל הפושט יד
נותנים לו".
תניחו רגע בצד את הכל.

את ההכנות לתחפושות, את המגילה שהכנתם לקרוא, את היינות
ומשלוחי המנות. תזכרו איך יהודי שמח.
תחשבו על המצווה החשובה הזו של 'מתנות לאביונים'. אל תחכו
לעוד כמה ימים, לשיא של פורים, כשהראש שלכם יהיה טרוד
בשאר מצוות היום.

הרב זמיר כהן שליט"א יהיה השליח שלכם לקיים את מצוות
מתנות לאביונים ראויים "בו ביום" הפורים כפי שנפסק
בהלכה.

**אז איך זה שאתם מחייגים עכשיו, אם בפועל המצווה
תתבצע בעוד כמה ימים?** פשוט מאוד: כרגע אתם רק עושים

יש לשמוח, ויש לשמוח כמו

ממשיכים עכשיו את מסורת פורים בהידור

כמומחה ליהודים צר לי לאכזב. הם עוד יצחקו על כולנו. "בו ביום" אמרתם? אז תקשיבו טוב טוב מה הידברות האלה מסוגלים לעשות כדי שכולם יקיימו את המצווה בהידור - הם יביאו להם את הרב שלהם, הרב זמיר כהן, והוא יסכים להיות השליח שלהם להעביר את המתנות לאביונים שהוא יודע שהם באמת צריכים. היהודים הצדיקים כבר שבוע קודם ידאגו לבטח את עצמם שהמצווה הזו תקויים הכי בהידור, הם יחייגו ל073-222-1212 יבקשו לתת מתנות לאביונים, התרומה תמתי עד לפורים עצמו, ואז "בו ביום" הם ישבו בסעודה רגועים - עכשיו הרבנים והם עושים ביחד את המצווה. הבנת את הראש שלהם? אני הייתי מציע לרדת עכשיו מהגזירה להשמיד להרוג ולאבד. אחרת כולנו נאכל אותה עם איזה חג שלהם. מי בעד להפיל עכשיו פור?

יעץ המן
לא מתאים לך להשמיד יהודים, תלך מפה. אל תאיים עלינו בסיפורים כאילו הם יקיימו הלכות בהידור.
15:53

אתה רואה שיש סיכוי שיהודי יחליט שהוא עושה בהידור מתנות לאביונים וכבר שבוע קודם דואג שכשיגיע "בו ביום" הפורים, המתנות שלו יחולקו בהידור? אני לא קונה את זה. בטח כולם ידחו ליום פורים עצמו, ואז ישכחו ואולי תוך כדי הסעודה יזרקו משהו לאיזו קופה.
15:53

מה אתם אומרים? 15:53

תחייג עכשיו ל073-222-1212 תבדוק אם אני צודק או לא. מאוד מאוד מקווה שלשכת המן טועה בגדול והם מתקשרים ללא הפסקה, עוד ועוד מצטרפים למתנות לאביונים בהידור ומינוי הרב זמיר כהן לשליח.
15:54

יעץ המן
תלוי 11:42
שאלתי את הבוס שלי מה הוא אומר על ההצעה שלכם, זה מה שענה
16:03

יעץ המן
תרגיעו נשמות, נרגעו. היהודים יושמדו. וגם אם לא, אפילו אם הם יעשו חג, נראה לך שהם יזכרו לתת את המתנות לאביונים? מרוב שהם יהיו עסוקים בערך ובין הם ישכחו לעזור אחד לשני
15:49

רל"ש ושותי
אתה חושב? הם בדרך כלל זוכרים. בעצם, אם תהיה מצווה לתת את המתנות לאביונים "בו ביום", אז, מן הסתם בעלון 'הידברות' הזה יכתבו להם על זה, כמה חשוב לקיים את המצווה הזו של פורים על ידי מתנות לאביונים וכל זה - אבל אז יעבור יום, יחלפו יומיים, וכשיגיע "בו ביום", בפורים, הם ישכחו להתקשר להידברות. חחחח איזה מזל שלנו שלפחות לא יקיימו מצוות.
15:50

הם הרי לא כמונו שחושבים רק על עצמינו, זה הכי נורא, לכן הם שורדים, ישראל ערבים זה לזה
15:48

זר אחשוורוש
ה הקשר ערבים?
15:49

עוד פעם אתה? ערבים זה לזה, יעני אכפת להם. ואז יכתבו בספרי ההלכה שלהם ש"כל הפושט יד נותנים לו", ובטח יבוא רב גדול שלהם, הם בטח יכנו אותו באיזה שם יפה כזה, נגיד רמב"ם, והוא יכתוב להם איזה הלכות שקשורות למגילה הזו שהם יכתבו עלינו, ויגיד להם שהמצווה החשובה היא בכלל התרומה. למשל דברים בסגנון: "ומוטב לאדם להרבות במתנות לאביונים יותר מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות לחברים, שאין שמחה גדולה מפוארה יותר מלשמח לב עניים ויתומים ואלמנות..."
15:49

את המינוי, התרומה נשמרת כהלואה, ורק ביום הפורים עצמו, ברגע האמת, זה יועבר בשמכם לרב שליט"א ועמו מחלקת החסד - ויחולק בכל רחבי הארץ לרשימה המתאימה ביותר של הנזקקים עליה פיקח ובדק הרב, השליח שלכם למצווה הגדולה. תמנו משלוח מנות לקדוש ברוך הוא, תקיימו את ההלכה, תשמחו את הילדים שלו - זה כמעט הדבר הכי חשוב ביום הפורים.

כותב הרמב"ם: "מוטב לאדם להרבות במתנות לאביונים יותר מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות לחברים"

שאיין שמחה גדולה מפוארה יותר מלשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האומללים הללו, **הרי הוא דומה לשכינה**". לאיזה דבר מרגש זוכה מי שמקיים את מצוות מתנות לאביונים בהידור.

ובאותן השעות ממש, עיצומו של החג, ברגע שהמתנות שלכם מחולקות וזו שעת רצון, יונח השם שלכם על שולחנו של **מרן שר התורה הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א** שיברך אתכם שימלא השם כל משאלות לבכם. אז קדימה, זה הזמן להרגיש פורים, חייגו עכשיו, ותגיעו ליום המיוחד הזה כשהמצווה הגדולה כבר מסודרת. כי מתנות לאביונים בהידור, נותנים ב'הידברות'!

יהודי! חייגו עכשיו 073-222-12-12

המוקד
פתוח במוצ"ש

"שאינ שם שמהה גדולה
ומפוארה אלא
לשמה לב עניים"

אני ממנה בזה את הרב זמיר כהן, להיות
עבורי שליח למסירת מתנות לאביונים
ביום הפורים עצמו, תוך מתן בסתר,
בהידור, כמובא בהלכה.

על החתום

אבקש לצרף את השמות הבאים לתפילה
המיוחדת ביום הפורים המסוגל לישועות וכן
לברכה אצל גדולי ישראל ובהם
שר התורה מרן הגאון הצדיק
רבי חיים קנייבסקי שליט"א

צילום דוד זר 0542495858

השליח שלכם!

חייגו עכשיו למינוי

073-222-12-12

משלוחי מנות ותחפושות, כי כך הקדוש ברוך הוא רוצה

אחר כך

מתנות לאביונים

קודם